

Sayfa 3

en çok üstünde olduğu, teyit aynı iyerlerinde, ilkelinde birden fazla örgütlü faaliyet konusu, teyit örgüt çalışmalarını ilerletmeye aynı alan-
dan birden çok örgüte eşit kılınması, her iyerinde tek ve co-
ğulukt örgütüne eşitlik esas alınarak, bunun yollarını araması için
çalışma yürütülmesi.

80) İyerinde dayanmayan, mesleki ihtilalkı örgütlerin varlıklarını
tek örgüte dayandırmaya ve birlikte çalışma ilkesiyle sürdürmeye için co-
ba gösterilmesi.

81) Ayrica isimlendirilmesi, birbirinden ayırtlamaya iyerlerin-
de, küçük mesleki parçaları bütünü göz sağlamanın olanaksız oldu-
ğu koşullarda, güçlerin dağılık olduğu küçük kent ve kasabalarda ve
bugüne kadar başarıyla mücadele edilen alanlarda yine merkez ka-
ma emekçiler örgütünün iyerlerinde dayanacak biçimde örgütlenme-
sine değirik verilmesine dikkat cekeir.

İŞÇİ - KÖYLÜ İTTİFAKI EMERKİ KÖYLÜLER ARASINDAKİ ÇALIŞMALARIN GÜÇLENDİRİLMESİ İLE SAĞLANACAKTIR:

GEREKCE

Demokrasi cephesinin ana eksenini oluşturan alan işçiköylü
ittifakının yaşamsal önemi, kiral kesimdeki çalışmalarının, olanak-
larımızı sistemli bir biçimde değerlendirmek, planlı ve uzun vadeyi
kapsayacak bir biçimde, hızlandırılması gerekli kılınmaktadır.

Geniş köylü yığınlarının tekelleri ve büyük toprak sahiplerinin
ekonomik baskısı altında yükselmekte, müskülzelemek olugu, bu
yığınların demokrasi cephesinin ana eksenini oluşturan alan işçiköylü
ittifakı içinde yer almasını esas ve özel koşullarını oluşturma-
ktadır. Toprakların belirli efallerde toplanması gün geçtikçe hızlan-
maktadır. Büyük işletmeler daha fazla sermaye ve daha gelişkin tek-
noloji kullanmakta, yüksek rekabet koşulları yaratmaktadır. Banka-
lar tarafından yoksul ve orta köylüler yüksek faizle ve kısa vade
kredi verilirken, büyük toprak sahipleri, aynı zamanda tefecilik de ya-
rarak, yoksul ve orta köylüler üzerinde ekonomik baskıları artırmak-
ta. Köçük ve orta köylüler tekellerin gübre, çeşitli tarımsal
araç-gereç yönünden baskısını yakından hissetmektedirler. Tekeli,
büyük sermayenin aynı iktidarı tarafından tarımsal ürünlerin fiyatı
düşük tutulmakta, emperyalist finans kuruluşları ise bunların daha da
düşük tutulması için baskı yomaktadır. Siyasi iktidar, geniş köylü
kitlelerinin talep düzeylerini düşük tutmaya çalışırken, zaten düşük dü-
zeyde olan yol, su, elektrik vb. gibi talepleri siyasal çıkarlar acısın-
dan yaksamaktadır. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde toprak
ağacı kendisini iyice hissettirmekte, buna oğda baskısı da eklenmek-
tedir.

Bugün sadece kentlerde değil, köylerde de faşist saldırıları artı-
makta, faşistler kimi «kurtuluşlar» köyler yaratmakta, veya bazı köy-
lerde kendi eteklik alanlarını artırmaya çalışmaktadırlar. Köylere de
keskin bir politiklemeye, kutuplaşmaya sahne olmaktadır. Köylü yı-
ğınları arasında küçük burjuva devrimçilik de taban bulabilmekte,
yörelere göre belirli parti etekliklerini arttırmabilmektedir.

Ölkemizdeki kooperatif hareketi de, bugün belirli tikanlıklarla
karşılaşmakta karşıyapılabilmektedir. Bu alandaki çalışma eğer
politik çalışma ile ustalıkla birleştirilebilirse kalıcı sonuçlar doğura-
caktır.

Kırsal alandaki çalışmalarımız tarım işçileri ile yoksul, topraksız
veya az topraklı köylülerin öncelikle ele alınması gerekmektedir. Bu kesimdeki çalışmalarımızın etkileştirilmesi ise geniş köylü kitlelerinin
taleplerinin yakından bilmesini, geniş köylü kitleleri ile artan bağlar
temelinde mümkün olabilecektir. Bu ise, kırsal alanda faaliyet göste-
ren parti kadroları ile, genel merkez, genel merkezin ilgili bürosu ara-
sında kolektif temellerde bir çatışmanın yaratılmasına ve sürekli kı-
lınmasına bağlı olarak sağlanır. Öncelikle bu alanda çalışan kadro-
lar bir araya getirilerek, örgütlenme olanaklarını yoğun bir biçim-
de artırılması ve saplanması, saptanan hedeflere doğrudan doğruya aktif
ve ivdi bir çalışmaya için girilmesi gerekmektedir. Böge temsilci-
liklerinin oluşturulması ise, merkezi yönlendirmeye ve denetimli artırm-
aak, kadroların kolektif çalışmasını geliştirilmesi açısından yeni ola-
naklar doğuracaktır.

Öte yandan, tarım işçilerinin sendikal örgütlenmesinin öneminin
bilinince olarak, bu alandaki sendikalaşma çalışmalarını hızlandırmak
mısı kırsal alandaki çalışmaların etkileştirilmesine de önemli rol
oynayacaktır.

Köylülerde parti temsilcilerinin görevlendirilmesini mutaka temsil,
çiler ile sürekli bir ilişki izlemek zorundadır. Köy temsilcilerinin özel

güçlüğü tabii tutulması, çalışma yeteneklerini ve girişkenliklerini
artırılması çalışmalarını sürekliliğini sağlamanın bir unsuru ola-
caktır. Bu eğitim uygun kademeleşme ile birlikte sürekli yönlendirme-
de ile içermelidir. Köy temsilcilerinin görevlendirilmesini, çalışma ekli-
plerinin kurulması ve geliştirilmesi ile tamamlamak bir başka zorunlu-
luktur.

Çalışmaların geliştirilmesinin ve sürekliliğinin sağlamanın di-
ğer bir unsuru ise, köyde işçilik alan kesimler içindeki diğer unsurlar-
ın kazanılması ve parti çalışmalarını için aktif olarak sokulmasıdır. Bu, kırsal alandaki yönlendirmenin sağlamanı, köylü örgütlerinin
içindeki çalışmaların etkileştirilmesini, örgütlenmelerin başlatılma partili
köy emekçiler tarafından çekilmesi açısından kuşkusuz önemerecek ya-
rarlar sağlayacaktır.

Bunların yanısıra, köy gençleri içindeki bölüne ve parti birimleri
arasında eğitimden geçtikleştirilerek, uyumlu bir biçimde ele alınma-
lı ve geliştirilmelidir. Kentlerdeki çalışmalar ve köyde kutulmalıdır. Aynı şekilde, demokratik kodin harekelerindeki çalışmalar da kentlerdeki
çalışmalar ile bağlantılı bir biçimde gündeme alınacak durumun-
dadır.

KARAR TASARISI

Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi, İşçi sınıfının ittifakları için-
de en önemli yeru sahip olan işçiköylü ittifakının sağlanıp geliştiril-
mesi doğrultusunda;

82) Partii örgütlerinin emekçi köylülerin örgütlenmesini, bu kesim
sınıt sonuamlarından kalkarak geliştirilebileceği perspektifinde hareketle,
demokratik köylü taleplerinin oynatılı olarak ortaya konacağı
bir programın hazırlanması için Merkez Yönetim Kurulunu görevlen-
dirir.

83) Büyük caba isteyen ve güçlükleri ile karşı karşıya olduğumuz
köy çalışmalarının etkin bir biçimde geliştirilmesi hedefi ile, «Köy
Çalışmaları Bürosunun» bu oğda görevi başarailecek örgütlenmeye
ve kurumsallaştırmaya kavuşturulmasını öngörür.

84) Kırsal alanda köy temsilcilerinin görevlendirilmesini başlatıl-
mayacak çalışmaların en kısa zamanda bir çalışma ekibinin oluşturul-
ması ile sürdürülmesini öneme dikkat cekeir.

85) Kırsal kesim ile ilişkili alan örgütlemeye, teknik elemanlar,
sağlık emekçileri ve benzeri alanlarda yapılacak alan görevlendirme-
leri öneme ısparet eder.

86) Kırsal alanın en aktif kesimi olan köy gençliğini kazanmak
buna parti örgütlerine, gençlik hareketi ile uyumlu bir çalışma yürüt-
me görevi ısparet eder.

87) Emekçi köylü yığınların: somut sorunları çerçevesinde örgüt-
lenmek için, köylü kooperatifleri içinde çalışmalarını yoğunlaştırma, ye-
ni kooperatiflerin örgütlenmesini öncülük etme, varolan kooperatifleri
ri genişletme, yönlendirmeye görevlerini yerine getirme dikkat cekeir.

88) Emekçi köylü örgütlenmesini geliştirmek için, değişik kitle
örgütlenmelerini geliştirmeye veya gerçekleştirmeye, tek bir merkez
etrafında birleştirilmeye çalışma doğrultusunda köylere ısparet eder.

89) Emekçi köylülerin örgütlenmeye, kırsal alandaki sendikaların
öneme ısparet ederek, bu alandaki çalışmaların, kiral kesimdeki çalış-
malar ile uyumlu bir biçimde sürdürülmesini öngörür.

90) Emekçi köylülerde yineki yakın çalışmasını öneme dikkat
cekeir, bu alandaki çalışmaların en sağlam bir biçimde aynı çalış-
ması ekseninde geliştirilebileceği perspektifine ısparet eder.

ESNAF VE ZANAATKARLARI İŞÇİ SINIFININ YANINA KAZANMAK İÇİN MÜCADELEYİ GÜÇLENDİRELİM:

GEREKCE

Demokrasi cephesinin önemli bölgeinden birisi olan ve ülkemiz-
de geniş bir kesimi oluşturan esnaf ve zanaatkarlar, fakatların, yoğun
ekonomik baskısı altında bulunmaktadırlar. Kredilerin azlığı, artan entas-
yon koşullarında işletmeye sermayesinin yetersizliği, mali ve malzeme
temininde karşılaşılan zorluklar, esnaf ve zanaatkarların yakından et-
kilenecektir. İflaslar, tasfiyeler, hıyanetler, ücretli emekçi konumuna
yöneltme, yurt dışına göç artmaktadır.

Bu kesimin, küçük sermaye sahibi olan, geçmişte özlem duyan,
burjuva koşullarına olanaklı yakın etki altında bulunan sınıfı özel-
likleri ile, aynı zamanda emekçi konumunda bulunmaları, tekellerin
yoğun ekonomik baskısını, yakından hissetmeleri oğası bir arada de-
ğerlendirilmek zorundadır.

Esnaf ve zanaatkar kesimi, faşist demagojiye karşı hassas bulun-
maktadır. Öte yandan faşist terör, esnaf ve zanaatkarları özellikle
hedef almaktadır, bu kesim faşist terör altında yoğun bir tesoyuna yada-
makta, haraçları birbirini izlemektedir. Bu terör ortamı yığınları, güç
eğmeyi körüklemektedir. Ne var ki geçmişte örneklere görüldüğü gibi,
esnaf ve zanaatkarlar yer yer tekelleri karşı başkılarında içinde yer
almakta, mahallelerde sürdürülen anti-faşist direniş faaliyetlerini destek-
lemektedirler.

Esnaf ve zanaatkar kitleleri bugün örgütlü bir görünüm altın-
dadır. Bu kesimde ılıklı aralı birerces delemek, çeşitli birlikler ve bir kon-
federasyon bulunmaktadır. Hepsini anti-demokratik yasaya göre ve
Ticaret Bakanlığına izin ve denetimli altında kurulum olan bu örgüt-
lere eşitlik zorunludur. Örgütlenme modeli kesin bir merkezileştiri-
lirmek, bu merkezileştiri yapı ise, bağta bulunan tekellerin güdü-
mlerine yönelikler tarafından, esnaf ve zanaatkarları tekellerin de-
netiminde tutulubilmek için kullanılmaktadır. Esnaf ve zanaatkarlara sü-
rekli «sermayedar» oldukları hatırlatılmakta, Hür Teşebbüs Konseyi
işinde tekellerin buyundurduğu altına sokulmaktadır.

Esnaf ve zanaatkarlar içindeki çalışmalar, tekelci sermayenin güdü-
mlerindeki yöneticiler hedef etmekte, bunların kimliklerini oğda ci-
kararak anti-demokratik yasaları oğda çıkararak kurundadır. Esnaf ve
zanaatkarları içinde yapılacak çalışmalar, aynı zamanda faşist ter-
röre karşı bu kesime birlikte mücadele koşullarını da yaratmalıdır. Faşist zorbalık ile bilimsel sosyalistler arasında ki fark neteş-
berlen-
me, bu farkın örgütlenmeye politik çalışmanın bir unsuru haline ge-
tirmelidir. Bu farkın bilincine varan esnafın, anti-faşist mücadele
içinde yer alması sağlanmalı, gönüllü desteği alınmalıdır.

KARAR TASARISI

Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi,

1) Tekellerin ekonomik baskısı ile sürekli karşı karşıya gelen,
yoğun faşist baskılar altında bulunan, aynı zamanda da sınıfsal ko-
nuşu gereği, gerici-faşist koşullarındalar oğda, faşist terör karşı
hassas olan esnaf ve zanaatkar kesimi içinde çalışmaların yo-
ğunlaştırılmasını öneme dikkat cekeir.

2) Tekellerin güdümlerinde bulunan yöneticilerin çıkarı, kiral
ayırımına sahne olan, esnaf ve zanaatkar demerleklerin, esnaf ke-
saret kooperatiflerinin, tekellerin hissedikrliğini yoğun yöneticilerin
kurumlarının, burjuvalar ileci, demokrat, yuryservise, sosyalist esnaf-
ların görev bölgene geliştirilmesini ve anti-demokratik yasal düzenleme-
lere karşı çıkmasını, bu örgütlerin etkileştirilmesini öneme ısparet eder.

3) Örgütlenmemiş olan, ya da yeni örgütlenmelere uygun olan
alanlardaki örgütlenme olanaklarının araştırılması, bu örgütlenme
alanlarının aynı zamanda varolan oğda emekçilerinde taleplerinin
etkileştirilmesini açısından da ele alınarak değerlendirilmesi ve yoparı
kader değerlendirilerek çerçevesinde gerçekleştirilmesi için çalışmaların
başlatılmasını öngörür.

GENÇ SAVAŞÇILARIN PARTİYE, GENÇLİĞİN SOSYALİZME KAZANILMASI İÇİN DAHA GÜÇLÜ BİR GENÇLİK ÇALIŞMASI YOLUNDA İLERİ:

GEREKCE

Günümüzde anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede gençliğin
hemen safıa veratıcılığı sorunu çözüme kavuşturulması gereken en
önemli sorunlardan birisidir.

Sınıf mücadelesinde gençliğin başaracağı görevlere büyük önem
veren Partimiz, gençliğin çevresini, idarmesini ve itilgilerini işçi
sınıfının bilimsel sosyalist düşüncesinin etrafında toptayabilmek için işçi
sınıfı partisinin yolunu izleyen gençlik hareketinin önünde duran
görevleri titizlikle tanımlamak zorundadır.

Partimiz ve işçi sınıfı partisinin yolunu izleyen gençlik hareketi
çok yönlü görevler ile karşı karşıyadır. Tekelci büyük sermayenin, fa-
şist güçlerin, gençliğin yitilimlik, onu sınıf mücadelesinde kendi safına
kabilemek için gösterdiği ve militanlığı körüklemeye dayanan
ideolojik ve terörcü saldırılarının önlenmesi ve pöskürtülmesi sa-
varındır. Bunun yanısıra, faşizme karşı mücadeleye, demokratik, işçi-
li küçük burjuva ayıklar ve küçük burjuva sınıfsal özellikleri nedeniyle
yaygın bir biçimde görülen küçük burjuva devrimcilikine, gençliğin
potansiyelinin daha edilmeye yol açan, kitlesele mücadelede uzak-
laşma ve örgütsüzlük eğilimlerine, etkilili giderek artmakta birlikte re-

formizme, eyamsızlığa karşı yoğun bir mücadele yürütmek gerekemek-
tedir.

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi gençlik içindeki çalışmaları,
rını, proletaryanın gençlik içindeki platformunu oluşturan gençlik har-
keti aracılığıyla yürütür. Bu bağlamda ve yığınlar hareketi, partinin
sınıf gençlik içindeki etkinliğini arttırmaya ve gençlik yığınlarının
parti strateji ve taktikleri yönünde harekete geçirilmesine en önemli
aracıdır. Bu hedeflerle de parti ile gençlik hareketi arasında çok sıkı
bir bağ ve yakınlık vardır. Gençlik hareketi partinin yedeği ve yor-
dıcısı olarak, partinin güç kaynağı, geleceğin parti militanlarını ye-
tistiren yığınal bir harekettir.

Parti gençlik içerisindeki etkisini arttırmak için, vasoyet etme
durumunda düğmekleri ısrarla konuşarak, ideolojik-politik kalıvırdı-
rılına yerine getirir. Partii bunu birçok görevin bir arada ele alınması
ile başarabilir.

Partinin yal güstericilik ilki olarak kendi politik çizgisinin gençlik
hareketine en açık ve net bir biçimde kavratılması ile mümkün olur. Bu nedenle parti örgütlerinin her düzeyde ve her aşamada partinin
hedeflerini, çizgisini temellerini gençlik hareketine kavratarak be-
nimletmesini büyük önem taşımaktadır.

Kıncısı, ideolojik-politik yal güstericilik yalnızca partinin strate-
jisinin ve taktiklerinin açıklanmasıyla ve kavratılmasıyla yetinilemez.
Partii aynı zamanda kendi çizgisine bağlı olarak gençlik hareketi-
nin de izleyeceği ona çizgiyi, eyamlarının ve yönlendirmelerini ıspatlar,
eyamlarının hedeflerini ve görevlerinin sınırını ıspatlar.

Özellikle, parti genç savaçları arasında sağlam bir bilimsel sosyalist
ve enternasyonalist alımları ve yığınlarında kurumlarını için genç-
lik hareketi içindeki ideolojik çalışmaya denetler ve destekler. Doğru
biçimlere kavuşması ve sürekli gelişmesi için yardımcı olur. Parti
genc kuşağın bilimsel sosyalizmi ve proletaryaya enternasyonalizmi
kavraması konusunda dünya görüşünün sağ ve kalıcı temelleride öğ-
rettilerini devrimci her düzeyde yoğun caba gösterir.

Partii, bu eğitim çalışmasını içinde, bilimsel sosyalist hareketin
ulusal ve uluslararası deneyimlerini sürekli öğrenmesini, işçi sınıfı
hareketinin cesaret, atılacağı ve özveri geleceğine sahip çıkmasını
önemli yer verir. Genç kuşağa kendi devrimci mücadele deneyimlerini
aktarı ve ıspatları net açık bir biçimde kavratmaya çalışır. Ancak bu
görevin başarılmasınıyla ki gençlere işçi sınıfı hareketinin sürdürü-
lmesi oğda, işçi sınıfı tarihine bir bütün olarak sahip çıkarak güç-
getirilebilir. Bu alanda çeşitli biçim ve görünümlere bürüne-
cek partiyi karşı kuşku tohumları serpmesine, inkarcılık eğilimleri-
nin boy almasını önayan yonili eğitimlerin gençlik hareketi için siz-
masına önem olunabilir.

Partii kademelerinin gençlik hareketine her düzeyde sağlam tem-
ellerine otururtumun örgütsel yapılar geliştirecek yal güstericilik öğ-
retimi yerine getirmeye çalışarak, denetimli ve yal güstericilik sonuna kadar
geliştirerek başarabilir. Partiyi genç savaçları kazanma görevi so-
dece gençlik hareketinin değil, tüm parti kademelerinin işi görevidir.
Öte yandan gençlik hareketinin yığınlarına karşı yerinde varolan, cöm-
ür öneleri ile birlikte yürütmek durumundadır. Bunun yanısıra
hiç unutmamak gerekir ki gençlik hareketinin sağlamlı temelleride yu-
sulemek, ancak işçi sınıfı temelinde boy armasıyla mümkün olabile-
cektir.

Öte yandan demokratik hak ve özgürlüklerin ağır baskıları yok
edilmeye çalışıldığı, kitle örgütlerinin ve gençlik örgütlerinin hemen
hepsinin engellemeleri ile karşılaşıldığı koşullarda gençlik hareketinin di-
ğütüldüğü ve eylemi de önemi tehditlere karşı karşıyadır. Bu durum ise
partimizin görevlerinin çok daha oğrışmasını birlikte getirmekce, ye-
ni yonilemlerin alınmasını zorunlu kılacaktır.

Faşizme karşı, ıterici gençliğin en sıkı gücülerini kapsayan anti-
faşist gençlik cephesinin örütmesi anti-faşist mücadelede yomamsat
bir öneme sahip bulmaktadır.

Anti-faşist gençlik cephesini oluşturma görevinin merkezini, bi-
limsel sosyalist platformda yer alan öğ gençlik hareketinin olanları-
daki ilişki ve birlik-teklime yönündeki görevler oluşturmaktadır.

Anti-faşist gençlik cephesini yaratılabilmek ve doğru bir eyilem ro-
tusunda geliştirebilmek için bu gençlik örgütlerinde öğde ıspatları sağ-
lanmalıdır. Öğ gençlik örgütlerinin öğde eyilem birliği, öte yandan, anti-
faşist gençlik cephesi içinde devrimci zehir ve her aşamada daha da
geliştirilecek olan ve tek gençlik örgütünün, uluslararası pedfleyenin
çekirde bir eyilem birliği olan öşellimeye sahip bulmaktadır.

Özellikle öğde eyilem birliğinin oluşturulduğu açık olarak, bilimsel sosya-
list hareketin birlikteliğine perspektive de kadar, öğde, gençlik di-
ğütlerinin örgütlenmede ideolojik-politik tartışmayı sürekli gündemde tut-

— Türkiye'deki işçilerin bulunduğu ülkelerin yerli işçilerinin ve diğer göçmen işçilerin İtalya'ya yönelik örgütsel çalışmalarında yer almalarına, onlarla güç ve eylem birliği yapmalarına hiçbir engel kalmamalıdır.

Sendikül birliğin sağlanmasında en büyük soru sosyalist harekete ve bilimsel sosyalist güçlerin etkisiz sendikaların girişi ve inaktifliğine düşmektedir. Tesbit asla parti çalışmalarına yalnızca sınıf sancı sendikası ve diğer sendikalarda ya da bunlara bağlı iş

Öte yandan, bu atonda ya da bu alanla ilişkili de de ortaya çıkan bazı yanlış öğitlimlere dikkat etmek gerekir. Bu öğitlimlerden birincisi, sendiyal mûcadelede ölköte öimrilaray, yalnizca öiöçim öimrilaray sendikal öimrilaray inancakörleri tesbitli öile yerlesin ve diöer atansöara öimrilaray bürakarak mûcadele atansöin bir bölümlünü öhem de nesnet olarak burjuvaziyö öör öime ööimlidir.

Türkiye'de işçi sınıfının birliğini engelleyen nesnel koşulların başında safiannın her yıl işçileşen yüzbinlerce köylü, esnaf ve zanaat-kârta kalabalıklaşması, işçi sınıfımızın büyük kesiminin köyleri ile iliş-

İşçi sınıfının birliğini engelleyen bir diğer temel unsur sosyal demokrat hareketin, sağ ve sol ortayüzünün işçi sınıfı adına iddia ettiği etkileridir. Sendikali mücadelede, politik mücadelede ve ideolojik tutumlarında kadar her alana yansayan bu sapmalarla işçi sınıfının birliğini yönetimsiz ve etkin sınıflar olarak işlev görmekteydi. Bu tür etkilemeler nedeniyle bugün işçi sınıfımızın sayıca en kalabalık kesimi CHP'yi desteklemektedir. Çastılı sol radikal akımların işçilere özellikle genç ve ilk kuşak işçiler arasında azımsanmayacak ölçüde yansımaları bulunmaktadır. Olumsuz sonuçlarıyla mücadelelerin her alanına yansımaktadır.

iki eğerli derinden
kıştı arasında
yapılması gereken çalışması ihmal etme ve bir
temel ikeleri açıkça ortaya koyup bunları sonuç
kadar savunma
gerekini görememektir. Bu yanlış Parti hareketimiz
bakımından çok yanlış kayıplara yol açmıştır. Ödünler verilmesine,
geri çekilmeye yol açtığı için değil, sağlığı bir birliği gerçekleştirile-
bilecek bütünsel bir çalışmaya çok ardi ettiği ve düzenli bir geri-
çekilmenin yerini dağınlıkla, kalıcı kayıplara alınmasına yol açtığı, yol-
acabileceği için yanlış bir tutumdur. Ve hiçbir gerekenden ortadan
kaldırmayacağı ağır maliyetler doğurmuş olduğu için yanlış bir
tutumdur.

Yukarıda işaret edilen yanlışlar aslında tek bir ortak paydaya dayanmaktadır. Bu ortak payda işçi sınıfının sendikali mücadelesi ile politik mücadelesi, partisi ile sendikası arasındaki ilişkinin diyetleliğinin gereği gibi kavranamamasıdır. Dolayısıyla, işçi sınıfının sendikali birliğinin gereklerinin ve bir bütün olarak işçi sınıfının birliği politikasının gereklerinin görülememesi, uygulanamamasıdır. Kongre kararlarımız bu yanlışlara karşı Partimizi teçhiz etmelidir.

III. Bütün Karagiren işçi sınıfının sendikal birliği yolunda aldığı önemli kararlar belirli yönlendirmeleri de kapsamak durumundadır. Sendikal hareketin birliği çalışmalarını içerisinde ve yakın işyeri arasında kurulan ilişkileri geliştirilmesi, aynı işkolunda olmasa da aynı şehir ve bölge sendika büs merkezleri arasında da, yarışmasını yükseltmesi; kooperatif, dernek, birlik vb. örgütler aracılığıyla ve her alandan yararlanarak işçi kitleleri arasında sınıf da, yarışmasının ve birlik ruhunun geliştirilmeye çalışılması önerilen belli bazı yönlendirmelerdir.

2 — BİLİMSEL SOSYALİST HAREKETİN BİRLİĞİ

Genel olarak İÇİŞİ bürirğinin bürirğinin soğlanmasında, İÇİŞİ bürirğinin toplam yaşamasında kendine düşen tarihîsel misyonu üstlenmişledeste belirleyici önem taşıyan görev, İÇİŞİ bürirğinin bürirğinin sosyal hareketlerinin bürirğinin soğlanmasındır. Uzun bir geçmişle sahitten ve her gün yakıcıla biraz daha derin bir biçimde duyulan bürirğinin sosyalist hareketin bürirğini sorunu, geçeri, köklü ve acil bir çözüm beklemektedir. Böyle bir çözüm için öncelikle oğlması gereken engeller, sıklıkla bir çözümün dayandırılması gereken temel ilkerleri açıklı ve cesaretle tanımlanması gerekmektedir. İÇİŞİ bürirğinin politik hareketinin bürirğini yolunda iler adımlar atabilmeli büyük öyküde böyle bir bürirğinin edimleri üzerine genel tesbitlerin oğlmasına ve buverilerin olabildiğince somutlanması bağıdır.

Türkiye bilimsel sosyalist hareketi uzun yıllardan beri hareketin yetistirdiği kadroların tek bir politik merkez etrafında mücadele edememesi, farklı örgütlerde hareketle, tek bir ideolojik-politik platformdan vokusun olmaması, kısaca harekette bir bölünme durumu ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bu bölünmenin temelinde, sınıf ve sosyal oportünist eğilimlerin aşbıhdıkları etkinlik, ideolojik yetersizlik, kiğı böğlärinin yazılıgı ve burjuvazinin bölünmeler yaratıp bunları sürdürme, yitirmeye çalışması yatmaktadır. Genel olarak içi sınıf hareketinin özellikle bilimsel sosyalist hareketin ulaşılabildiği gelişkinlik düzeyi ve sınıf oportünizmin etkileri, ideolojik yetersizliğin sonuçları, burjuvazinin müdahale ve söpmralları aşarak, bilimsel sosyalist hareketin birliği için sonuc olarak bir politik oluşturmaya ve uygulamaya yetmemiştir.

[illegible]

Giderilmesi için son yıllarda yoğun çaba harcanan bu eksiklik ve boşarıncılar bilimsel sınıftaki hareket içinde sağ ve sol açılarından eğitimlerin çeşitli alanlarında kendini gösteren saptırma ve tartışılabilirlik engellenememesinde büyük pay olmuştur. Tüm bilimsel sınıfta kadroların tek bir merkez ve gelişkin bir ideolojik-politik iktidar temeli etrafında mücadele verememeleri ile sol-radikal politikaların ve genel olarak küçük burjuva devrimciliklerinin geniş bir taban kazanması, işçi ve emekçi kitleler üzerinde egemen sınıfların kontrolollerinin etkin bir şekilde sürülmesi ve perçinleştirilmesi merkezlerin kitlelerin düşünce kargaşası tepkilerinin kendilerine kanalizasyon edilebilmesi olanağını bulabilimleri arasında asla ihmal edilemeyecek bağlar bulunmaktadır.

Türkiye İşçi Partisi çeşitli etkenlerin bir sonucu olarak Parti içi genel tartışmanın ürünü olan Tek Parti, Tek Cephe kararları öncesinde bilimsel sosyalist hareketin birliğini sağlama görevini temel bir mücadele alanı olarak gündemine almamıştır. Bu alanda yapılmış olan bazı olumlu tesbitlerin bir politika düzeyine çıkartıp böyle bir politikanın gerektirdiği geniş kapsamlı ve sürekli çalışmaların yapılabilmesinde başlıca üç defa derinden kır noktası vardır.

6. Türkiye'nin bilimsel sosyalist hareketi birliğin sağlanması so da
derce ivme bir görüldü. Sorunun sağlıklı ve gerek bir çözüme ko
vusturılması için gürvâri tesbit ve ilanı ile yatırımlar, özüm ile
güçleşme gereken engellerin ve bunları ortadan kaldırma yollarının
saptanması ve birliğin dayanması gereken temel ilkelerin ortaya ko
nılması ve bunlar doğrultusunda çalışılması zorunludur. Bilimsel sos
yalist parti olma sorumluluğu, birliğin gerçekleştirildiği görevlerin sor
luluğu için sınıfın genel çıkarlarını anında tutar. İdeolojik ittifak
ilekiz cümle için gerekli esneklik, güven ve anlayış bilestirerek d
adım bu görevlerin yerine getirmelerini gerektirmektedir. Türkiye'nin
bu zor döneminde tarlirin bildir beklediği ele alış böyü, ilkel, örtü
b'ir yaklaşımdır. Bilimsel sosyalist hareketin birliğin konusunu her tar
dar hesapları açık olarak ele almak ilahil hareketlerin ve tüm bilimsel
sosyalist kadroların temel bir görevidir.

7. Bilimsel sosyalist hareketin birliği, ancak ve ancak bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin Türkiye koşullarına doğru ve yaratıcı bir biçimde uygulanması ile ortaya çıkar. İdeolojik, politik, örgütsel temeller üzerinde sağlanabilir. Bu temellerin belirlenmesi ve mücadelenin bu temeller doğrultusunda sürdürülmesi başlıca sağ ve sol oportünist eğilimlerin yenilgiye uğratılmasını, ideolojik yetersizlik aşılmasını; burjuvazinin bilimsel sosyalist hareketi rektet, dünya bilimsel sosyalist hareketinden koparmayı, hareket için de bölünmeleri yaratmayı ve bu bölünmeleri sürdürüp derinleştirme amaçlayan şingellerimden etkisizleştirilmesini bağliffir. Sağ edilecek görüşler temel sorunları etrafında yoğun bir ideolojik tartışma, tartışma ve mücadelleyle gerektirmektedir.

Bilimsel sosyalist hareketin birliği, kadrolarını birbirine güvenle-
nir geliştirilmesine, karşılıklı saygı ve eşliğe, farklılıkların ve hoş
mazlıkların yolduşça iknâ yöntemi ile giderilmesine dayanan bir mü-
cadele birliği içinde giderilebilir. Bu mücadele birliği demokrasiye er-
dininin ajuturuması ve her cephenin amacıart doğrultusunda gici-

şöznönsüdüdü ilik ağıamını, devrimci, demokreik bir iktidarı ön
rölüşünmü barişci völküvü gercekleştirmesini ağı garanti etmemek
tedir, Devrimin anti-emperyalist, demokreatik ağıamını gelişme völküvü
nölürleyecek olan, her devrim için geçerli olan koşullarıdan torkı
değildir. Devrimin anti emperyalist, demokreatik ağıamını iktidarı
sınıf niteliğini devrimci bir değışikli olarak kavramak, sınıf
güçler dengesindeki herhangili bir değışiklikten, bir hükümet bir
minden ayırmak devrimin barişci gelişme olasılığını ilişkin yanlış
kavrayışlardan sıyrılmak bakımından da önem taşımaktadır.

2. DEVRİM SÜRECİ VE BARIŞÇI GEÇİŞ

Başarıya geçişe elverişli bir gücün dengesinin elde edilmesi için hiç kuşkusuz işçi sınıfı partisinin içerisinde olan görevler de vardır. Ama bunlar da devrimin her türlü gelişme olasılığına karşı her türlü başarılan olmakla, işçi sınıfının mütteliklerinin her türlü mücadele yönteminin kullanma yeteneğini yükseltmekle yakından ilişkilidir. Sınıf gücünün dengesini belirleyen unsurlardan biri de, işçi sınıfı ve

[illegible]

3. TEK CEPHE

Türkiye'de devrimin yakın stratejik hedefinin anti-emperyalist ve demokratik karakteri, bu aşamının görevlerini yerine getirecek cephenin de karakterini belirlemektedir. Türkiye'de devrim sürecinin belirlediği cephe politikası, demokratik cephe politikasıdır. Demokratik cephesi, işçi sınıfının başta yoksul köylülük olmak üzere, emekli köylülük, kent ve kırk küçük burjuvaziyle, tekel-çift burjuvazinin önem

buysun. Öldüğü için sınıfın başta yoksul köylülük olmak üzere diğer emekçi kesimleri ittifakın gövdesi boğulur.

Bütün bunlardan ortaya çıkmaktadır ki, demokrasî cephesinin oluşmasında, gelişmesinde, devrimci demokrasî bir iktidarı zafere ulaştırmasında ve devrimin sosyalist aşamasına kesinleşiş geçişin keşullerini yaratmasında, bu cephe için sınıfın hegemonyası belirleyici rol oynayacaktır.

İşçi sınıfı, bu hegemonyaya demokrasî cepheye yer alacak kesimlerin çıkarlarını ve taleplerinin en kararlî, en tutarlı savunucusu olarak, bu çıkarları ve talepleri işçi sınıfının belirli bir andaki çıkarlarıyla tam olarak çakışmasa bile onların destekleyicisi ve onlar uğrunda mücadelelerini her zaman en âdânda bulunarak gerçekleştirecektir. İşçi sınıfının toplumdaki bütün kesimlerinde ortaya çıkan direniş ve mücadele ehlillerinin destekleyip güçlendirmesi daha ileri hedeflere yöneltilmesi, bu ehlilleri tek bir devrimci akım içinde birleştirme çabasıdır, devrim sürecinde ve demokrasî cephesinde hegemonyasını kurmanın başlıca koşullardır.

İşçi sınıfı partisinin strateji ve taktikleri, işçi sınıfının devrim sürecinde ve demokrasî cephesindeki hegemonyasını gerçekleştirmenin belirleyici unsurudur. İşçi sınıfı partisinin strateji ve taktikleri işçi sınıfıyla birlikte diğer emekçi kesimlerde, onların düşer çıkar ve taleplerinden hareketle, öncelikle devrimin stratejik hedefini; bu hedefin ve işçi sınıfıyla ittifakın zorunluluğunu kendi deneyleriyle ve bu işçi sınıfıyla ittifakın zorunluluğunu kendi deneyleriyle gözlemledikleri öçüde, işçi sınıfına da toplumdaki bütün direniş ve mücadele ehlilleriyle buğ kurmayı, onları tek bir devrimci akım içinde birleştirmeyi öretmektedir.

Bu nedenle işçi sınıfı partisinin propaganda sloganları, alttazsın sloganları ve eylem sloganları, devrimin politik ve toplumsal güçlerini oluşturma, doğrudan doğruya işçi sınıfının devrim sürecindeki hegemonyasını kurma, **anık bu hegemonyaya** ve devrime hazırlama göreviyle ilgilidir. Bu sloganlar, işçi sınıfına toplumdaki bütün ileri çıkışları ve talepleri desteklemeyi öğretirilmeli, emekçi kitlelerin işçi sınıfıyla birleşme zorunluluğunu kavramalarına yardımcı olabilmeli, onları devrime yakaştırarak hedefleri gösterilebilmeli. İşçi sınıfı partisinin, der, kendi icine kapalı bir inanışların grubundan ayrıran başlıca özelliklerden biri, kitleler içinde çalışmayı böyle bir strateji ve taktik hedeflere ve ulaştırarak sloganlara bağlaması kitleleri bu yolda öğütmesidir.

Bugün öikimizde demokrasî cephesini örmenin, bunun için güçlü bir anti-faşist direniş hareketi yaratılmasının başlıca görevi, kitlelerde yükselen **kendilindiren direniş** ehlillerini yönlendirebilmek, güçlü bir anti-faşist önderlik altında toplayabilmektir. Bugün toplumumuzdaki kendilindiren direniş ehlili, Partimizin ve diğer bilimsel sosyalist gücünün etkileyip yönlendirebildiği boyutların çok ötesinde gelişmiştir ve özellikle bu nedenle **so-radikalizm** akımlarına etkisi altına girilebilmektedir. Kitlelerdeki kendilindiren direniş ehlillerinin maceralara dönüşmesini önlemek, aralıksız parlayış sönen çıkışlara tükünmesine izin vermeden öğütleyip düzenli safılara kavuşturmak, orienlememiz bir görevdir.

Demokrasî cephesinin politik unsurlarının oluşması, karmasıç, çok yönlü bir süreç izleyecektir. İşçi sınıfı partisiyle birlikte bu unsurları oluşturmaya politik gücümüz hazır bir bekleri bir durumda bulunması mümkün değildir. Demokrasî cephesi oluşmaya çok politik gücü, öğütleri, her kuşkusuz bu cephenin tabanındaki sınıf ve tabakanın temsil etme özellikleriyle biraraya gelecektir, ama işçi sınıfı partisi gündeki politik gücünün, dayandıkları sınıf ve tabakanın tipik temsil etmeleri, bu özelliği bir defada tam anlamıyla bilmeye zamanları mümkün değildir. Bu nedenle bilimsel sosyalist hareket gündaki politik gücünün, demokrasî cephesinin görevlerini benimsenme, dayandıkları sınıf ve katanların nesnel çıkarları ve taleplerine tutarlı bir konuma gelme yönünde bir gelişme sürecinden geçmeleri zökonusudur. Bu ise ortak bir mücadelelin güçlü hedefleri doğrultusunda, ortak müddelerin deneyimleri ve gücü etkisi temelinde gerçekleştirecektir. İşçi sınıfı partisinin görevi, tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekkel, anti-sovenist güclerle eylem birliğini, onların demokrasî cephesinin kalıcı, tutarlı ortaklığını konumuna yükseltecek, işçi sınıfının diğer halk katanlarıyla ittifakının temelini örecek bir süreçte dönüşümlüktür. Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekkel, anti-soven hedeflerde eylem birliği, tek bir devrimci cephenin yaratılmasına böylelikle eylem geçirilir.

Bu saptamalardan çıkan birinci sonuc, demokrasî cephesinde yer alabilecek politik örgüt ve gücleri bir defada kesin olarak tanımlamanın mümkün olmayacağıdır. İşçi sınıfı partisi, toplumdaki bütün

ileri politik örgüt ve güclerin gelişmesini, iş sürecinin demokrasî cephesinin ortaklarını oluşturmaya yakından ve sürekli izleme, bu gelişmeleri olumlu yönde etkilemek için her düzeyde aktif olarak çalışmak zorundadır, ikinci bir sonuç ise, bu cephe politikasını geliştirilmesini ve uygulanmasını, bu cepheye yerilebilecek politik örgüt ve güclerin hazırlanmasında bulundurulması ya da hazır bulunmaların biraraya getirilmesini indirgenemeyecektir. Bütün bu yaklaşımlar, işçi sınıfı partisinin cephe politikasını güçlükle geçici, taktik bir politika düzeyinde indirgemek, bu politikayı eşyakı sarmak kabilinden yapmaktır.

Bugün Partimizin öünde emperyalizme, faşizme, tekellere ve sovenizme karşı safızlara yerolan ve geniş gücüleri, değişik düzeylerde ve kapsamda olsa da mücadelelin bulundurulması eylem birliğine yönelmek, bunun için bütün olanaklarını yararlanarak, emegillî bicimler geliştirmek görevi dumatadır. Partimizin anti-faşist, demokrasî bir platformda büyük merkezi olarak ortak çalışmalar sürdüren hareketlerin il ve eylem birliğiyle elbette yitenecek. Partimiz, anti-emperyalist demokrasî bir cephenin, ona yönelik en geniş eylem birliğini işçi sınıfının ve emekçi halkımızın yüksek çıkarlarını bir gereği olduğu bilinciyle, atılan her adım sahıp çıkmak, bu adımları korumak üzere en yüksek özerlikte davranmak zorundadır.

Bugün toplumumuzda demokrasî cephesinin politik gücünün oluştuğuna yönünde önemli süreçler gelişmektedir. Bunlardan biri, esas olarak burjuvazinin tekelci olmayan kesimlerin kitleli çıkışı ve özemlerine dayanan işçi sınıfının çıkarlarını da burjuvazinin bu kesimlerine bağlamayı çalıyan CHP'deki gelişme'dir. Bu partinin yönetiminde emperyalizme ve tekelci burjuvazile uzlaşmayı savunon, bu nedenle faşist tehlike karşısında da dumanan gerileyen, anti-faşist güclerin tepede ve tabandaki eylem birliğine karşı çıkan bir soğ kanat egemendir. Öte yandan yine bu partinin içinde, parti tabanındaki işçi ve emekçi kitlelerin, soğ-kanat yönetiminin politikasına karşı tepkilerine dayanan ve onların çıkarlarını savunmaya yönelik bir demokrasî-yurtsever kanat da ayrılmaktadır. Demokrasî cephesi içinde işçi sınıfının, kent ve kır küçük burjuvaziyi, tekelciyi dayayan kesimleriyle ittifakı, CHP içindeki bu ayrımların gelişmesinden ayrılmaz. Partimizin, bir yandan faşist bir diktatörlük tehlikesine karşı en geniş demokrasî muhalefeti oluşturabilmek, tozmadan yana olmayan son kışkın kazanılabilmesi için CHP ile ilgisizlikli geliştirmek; diğer yandan CHP içindeki demokrasî-yurtsever kanatla daha uzun erimli amaçlar için her düzeyde eylem birliği olanaklarını yaratmak ve gerçekleştirmek zorundadır.

Öte yandan, öikimizde güçlü ve yavaş bir so-radikalizm akımı gelişmektedir. Bu akım, özellikle partiler arasında emekçi kitleler arasında, hatta işçi sınıfının kimi kesimleri üzerinde etkili olmaktadır. So-radikalizm kitleler içinde taban bulabildiği onları çıkar ve özemlerini, tekel ve baskılarından vaptığı eylemlere dayanarak ve kitleli biçimde de olsa, temsil etme özelliği kazanılabilmektedir. Bu özelliğiyle so-radikalizmi onların bütünüyle gözüm öarak tanımlanması ve taşıdıkları bireysel terörist ehlilleriyle özdeşleştirilmesi yanlış bir değerlendirmedir. So-radikalizmi akımları eylem birliğini, bu öikimlerdeki olumlu süreçleri geliştirmesi ve demokrasî cephesi içinde işçi sınıfının proleter olmayan emekçi katanları bir ittifak alanına dönüşmesi olasılığı vardır. Bu olasılığı, zökonusunu akımların **soğ** oportünizmden esinlenen dünya görüşlerini ve bireysel terörist ehlillerinin kitleleri maceralara sürüklemesine izin vermeden ve onlarla eylem birliğini bilimsel sosyalist politik gücünün eylem birliğini karşısına asta koymadan değerlendirmek, Partimizin ve genel olarak bilimsel sosyalist hareketin görevleri arasındadır.

Öikimizde diğer ideolojiler dayanan, demokrasî yönelimli radikal bir muhalefet akımının gelişmesi olasılığı da vardır. Bugün bazı belirtileri MSP içinde yeralan bu tür tepkilerin, MSP yönetiminin, tekel dişi burjuvazinin en üst, en varlıklı katanlarıyla kimi tekelci burjuva kesimlerine ve ilâidn kozmopolitizmine dayanan uluslararası sermaye gruplarına yastanma politikasının sonucu olarak bu parti tabanında daha belirgin bir biçimde ortaya beklenbilir. Bu tepkilerin şimdiden geniş bir anti-faşist direniş hareketine yönlendirilmesi, bugün için gerici-faşist güclerin bu alanda tecrit edilmesi, gelecekte ise demokrasî cephesi safızlarına yeni gücünün eklemesiyle övünülecektir. Bu alandaki değerlendirmeler de asta kökslenmeyecek önemlidir.

3. Büyük Kongremiz, demokrasî cephe politikasının temel strateji ve taktik ilkelerini açıklaıı belilemiş; böylece bu cephenin oluşturmamızda bütün öğütlerimizde görevleri direktiflere dönüştürmüştür.

7. **ULUSAL SÖVENİZME**

Devrimin anti-emperyalist demokrasî aşamasının başlıca sorunlarından biri ulusal sorundur.

Partimizin bugüne kadar ulusal sorun çözümüne ilişkin açık ve tutarlı bir politika geliştirmemiş olması, yerli kışkıldığı ya da sorunun üzerinde yeterli çalışmalarını yapamamasına bağlanamaz. Bu eksiklik tek başına burjuvazinin anti-demokrasî baskıları ile de açıklanamaz.

Tek Parti, Tek Cephe Kararlarında Karar Partimizin sorunu yaklaşımlı, ulusal sorunun sosyalizme birlikte çözümleneceği propagandasından ve Parti öğütlemesinin geliştirilmesini öngörmekten ibaret kalmıştır.

Partimizin bu alanda açık ve tutarlı bir politika geliştirmemesinin ana kaynakları devrimin stratejik hedefinin belirlenmemesi, ulusal sorunun öğün karakterinin kavranamaması ve çözümüne ilişkin bilimsel sosyalist ilkerlerin evrensel öneminin bütünsel olarak değerlendirilmesinde yattırmaktadır.

Sorun böyle bir temelde değerdendirilmediği için iraci, soven milliyetçi baskılara ve asimilasyon politikasına karşı propaganda ve girişimler ile 2. Büyük Kongremizin bilimsel sosyalizmin genel ilkerini tekerlayan konuya ilişkin kararları da Partimizin etkinliği artırması ve öğütlemesinin geliştirmesi amacıyla uluğamıştır.

Ulusal kurtuluş müddelerinin nesnel olarak proletaryanın övde çapındaki sosyalist devrim müddelerinin ayrılmaz bir parçası olması ve ulusal sorunun ancak sosyalizmde tam ve kesin bir çözüme ulaşacağıı temel, bilimsel doğrudur. Ancak bu gerçeğin, ulusal sorunun öğün karakterini ve demokrasî niteliğini ortadan kaldırmaz ve bu niteliği bütünüyle sınıfsal unsurlara, proletaryanın sosyalist hedefine indirgenmesine izin vermez.

Dalaysiyâ sorunun çözümünün, gelişmesinin belli bir aşamasında devrim sürecinin hangi görevleriyle ilgilili olduğu saptanmalıdır. Bu, devrim sürecine stratejik yaklaşımın vazgeçilmez bir gereğidir. Bugünkü aşamada sorunun çözümünü, devrimin anti-emperyalist demokrasî görevleri arasında yer almaktadır.

İşçi sınıfının ulusal sorunla ilişkin programı her kuşkusuz devrimin anti-emperyalist demokrasî aşamasıyla sınırlı değildir. Programın öünü, tüm emekçilerin sınıfsız ve sömürsüz bir toplum zafere giden bütün müddelerde boyunca, her türlü ulusal ve toplumsal baskı, ayrımcılık ve eşitsizliğin kaldırılması temelinde müddelerin birliğini sağlaması ve sosyalist bir toplumda proletarya enternasyonalizmi temelinde kardeşce, gönürlü, ortak yaşam birliğini, giderek kaynaşmasını gerçekleştirmesi oluşturmaz. Bu program gönürlü birliği esas alır ve bu temelde gerekçelik kazanabilir.

İşçi sınıfı partisinin ezilen halk kitleleri arasında öğütlenmesi ile, ezilen halkın ulusal-demokrasî nitelikli hareketiyle ittifak görevi birbirini dışlamaz. Bu nedenle sorun **örgüt kurma** çalışmalarına indirgenemez.

Bugün sınıfsal ve ulusal baskı gücü geçmişir, övde çapındaki ekonomik, toplumsal, politik egemenlikte yerli burjuva-toprak aşası egemenliği bütünüleml ve bögenin kapitalist övde ekonomisi bütününe daha da gerici, bağımlı bir parçasına dönüşmesine övde acmıştır. Bu ortaklık siyasal iktidarı paylaşılması düzeyine de yükselmiştir. Ölenin tümünde aralı-değer üretiminin, dağılımının ve bölüşümünün tek bir bütün olması bü göstergelir ilgisizlikleri niteliğini konutlamak vardır. Bu durum sömürge tezginerini yanlışlığına da ortaya koymaktadır.

Sınıfsal ve ulusal baskının gücü geçmesi, yerli egemen gücünün demokrasî içereklî hareketlere önderlik edebileceğine yeteneğini ortadan kaldırmış ve bu gücün, gerici, tutucu milliyetçi akımın temsilcilerinin üstlenmişlerdir. Bu gücün kendi sınıfsal egemenliklerini sürdürebilmek için halkın müddelerini dar ulusal-ayrımcı sınırlar içine hapsedmeye çalışmakta ve sonuçta emperyalizmin taktiklerine ve provokasyonlarına doğrudan hizmet etmektedirler.

Kapitalizmin gelişmesini ve sınıfsal ayrımsının oldukça ileri boyutlara ulaşması, dünya sosyalist sistemi ile diğer ülkelerde gelişen anti-emperyalist, giderek anti-kapitalist yönelimler ulusal kurtuluşla birlikte köklü toplumsal kurtuluş hedeflerini de gündeme getirmektedir. Böylece köklü yığılınara, aydınlara ve işçi sınıfına dayanan demokrasî nitelikli bir akım da gelişmekte ve halkın kurtuluş müddesini bugün bu akım temsil etmektedir.

Ulusal-demokrasî nitelikli bu hareketin ideolojisinin ezilen ulusal milliyetçilerin gerici-utucu öğeleri yerine, anti-emperyalist yurtsever, enternasyonalist özelliklerle giderek ögürlük kazanmaktadır. Bu oluşumlar gücü bir devrimci demokrasî kesimin gelişmesini olanaklarını yaratmaktadır. Henüz çeşitli örgüt ve oluşumlar içindeki ayrış-

7. **ULUSAL SÖVENİZME**

Devrimin anti-emperyalist demokrasî aşamasının başlıca sorunlarından biri ulusal sorundur.

Partimizin bugüne kadar ulusal sorun çözümüne ilişkin açık ve tutarlı bir politika geliştirmemiş olması, yerli kışkıldığı ya da sorunun üzerinde yeterli çalışmalarını yapamamasına bağlanamaz. Bu eksiklik tek başına burjuvazinin anti-demokrasî baskıları ile de açıklanamaz.

Tek Parti, Tek Cephe Kararlarında Karar Partimizin sorunu yaklaşımlı, ulusal sorunun sosyalizme birlikte çözümleneceği propagandasından ve Parti öğütlemesinin geliştirilmesini öngörmekten ibaret kalmıştır.

Partimizin bu alanda açık ve tutarlı bir politika geliştirmemesinin ana kaynakları devrimin stratejik hedefinin belirlenmemesi, ulusal sorunun öğün karakterinin kavranamaması ve çözümüne ilişkin bilimsel sosyalist ilkerlerin evrensel öneminin bütünsel olarak değerlendirilmesinde yattırmaktadır.

Sorun böyle bir temelde değerdendirilmediği için iraci, soven milliyetçi baskılara ve asimilasyon politikasına karşı propaganda ve girişimler ile 2. Büyük Kongremizin bilimsel sosyalizmin genel ilkerini tekerlayan konuya ilişkin kararları da Partimizin etkinliği artırması ve öğütlemesinin geliştirmesi amacıyla uluğamıştır.

Ulusal kurtuluş müddelerinin nesnel olarak proletaryanın övde çapındaki sosyalist devrim müddelerinin ayrılmaz bir parçası olması ve ulusal sorunun ancak sosyalizmde tam ve kesin bir çözüme ulaşacağıı temel, bilimsel doğrudur. Ancak bu gerçeğin, ulusal sorunun öğün karakterini ve demokrasî niteliğini ortadan kaldırmaz ve bu niteliği bütünüyle sınıfsal unsurlara, proletaryanın sosyalist hedefine indirgenmesine izin vermez.

Dalaysiyâ sorunun çözümünün, gelişmesinin belli bir aşamasında devrim sürecinin hangi görevleriyle ilgilili olduğu saptanmalıdır. Bu, devrim sürecine stratejik yaklaşımın vazgeçilmez bir gereğidir. Bugünkü aşamada sorunun çözümünü, devrimin anti-emperyalist demokrasî görevleri arasında yer almaktadır.

İşçi sınıfının ulusal sorunla ilişkin programı her kuşkusuz devrimin anti-emperyalist demokrasî aşamasıyla sınırlı değildir. Programın öünü, tüm emekçilerin sınıfsız ve sömürsüz bir toplum zafere giden bütün müddelerde boyunca, her türlü ulusal ve toplumsal baskı, ayrımcılık ve eşitsizliğin kaldırılması temelinde müddelerin birliğini sağlaması ve sosyalist bir toplumda proletarya enternasyonalizmi temelinde kardeşce, gönürlü, ortak yaşam birliğini, giderek kaynaşmasını gerçekleştirmesi oluşturmaz. Bu program gönürlü birliği esas alır ve bu temelde gerekçelik kazanabilir.

İşçi sınıfı partisinin ezilen halk kitleleri arasında öğütlenmesi ile, ezilen halkın ulusal-demokrasî nitelikli hareketiyle ittifak görevi birbirini dışlamaz. Bu nedenle sorun **örgüt kurma** çalışmalarına indirgenemez.

Bugün sınıfsal ve ulusal baskı gücü geçmişir, övde çapındaki ekonomik, toplumsal, politik egemenlikte yerli burjuva-toprak aşası egemenliği bütünüleml ve bögenin kapitalist övde ekonomisi bütününe daha da gerici, bağımlı bir parçasına dönüşmesine övde acmıştır. Bu ortaklık siyasal iktidarı paylaşılması düzeyine de yükselmiştir. Ölenin tümünde aralı-değer üretiminin, dağılımının ve bölüşümünün tek bir bütün olması bü göstergelir ilgisizlikleri niteliğini konutlamak vardır. Bu durum sömürge tezginerini yanlışlığına da ortaya koymaktadır.

Sınıfsal ve ulusal baskının gücü geçmesi, yerli egemen gücünün demokrasî içereklî hareketlere önderlik edebileceğine yeteneğini ortadan kaldırmış ve bu gücün, gerici, tutucu milliyetçi akımın temsilcilerinin üstlenmişlerdir. Bu gücün kendi sınıfsal egemenliklerini sürdürebilmek için halkın müddelerini dar ulusal-ayrımcı sınırlar içine hapsedmeye çalışmakta ve sonuçta emperyalizmin taktiklerine ve provokasyonlarına doğrudan hizmet etmektedirler.

Kapitalizmin gelişmesini ve sınıfsal ayrımsının oldukça ileri boyutlara ulaşması, dünya sosyalist sistemi ile diğer ülkelerde gelişen anti-emperyalist, giderek anti-kapitalist yönelimler ulusal kurtuluşla birlikte köklü toplumsal kurtuluş hedeflerini de gündeme getirmektedir. Böylece köklü yığılınara, aydınlara ve işçi sınıfına dayanan demokrasî nitelikli bir akım da gelişmekte ve halkın kurtuluş müddesini bugün bu akım temsil etmektedir.

Ulusal-demokrasî nitelikli bu hareketin ideolojisinin ezilen ulusal milliyetçilerin gerici-utucu öğeleri yerine, anti-emperyalist yurtsever, enternasyonalist özelliklerle giderek ögürlük kazanmaktadır. Bu oluşumlar gücü bir devrimci demokrasî kesimin gelişmesini olanaklarını yaratmaktadır. Henüz çeşitli örgüt ve oluşumlar içindeki ayrış-

dırma ve çalışmalarının yanlış ve eksikliklerini aşarak tutarlı ve sonuç alıcı çözümler getirebileceğini bir kez daha vurgular.

PARTİ YAŞAMI ÜZERİNE KARAR
TASARISI TASLAKLARI

A. GEREKÇE

Partizim, Türkiye'de sınıf mücadelesinin atlatıldığı keskinleştiği ve ağır sorumlulukları getirdiği bir dönemde gelişmesini yani bir aşamasına ulaşmasını sancılarını, sorunlarını yaşıyor. Bu aşamayı be-
kleyerek, Partizim'in kitlelere önderlik rolünün gücündendirilmesi; buna
uygun strateji ve taktikleri, gelişkin bir çözümler tarzının ve sistem
kurulumunun geliştirilmesi; Partizim'in bir yandan sınıf mücadelesin-
deki rolüyle parti işleyişinin temel durumuna göre geliştirilmesi, Parti için genel
tarihten alınan sorun olan Tek Parti Tek Cephe kararlarının Partii yapış-
mamızda öngördüğü güçlü bir etilim ancak bu temel üzerinde ger-
çekleştirilebilir. Partizim, içinde bulunduğu buimdan önce, böyle-
ce, bu bulunulan işi kaynaklarını ortadan kaldırarak çıkabilir,

Farklımız ideolojik-politik-örgütsel güçlendirmesi göreviyle bir demokrasî cephesinin örülmesi görevleri ayla karşı karşıya değildir. Demokrasi cephesinin güçlerini biraraya getirmesi, ota kadroların sağlanması, kitlelere kazanma görevimizdir, idareyi, idareli sınıflın mücadelesinin bütün alanlarında durmadan bulaştırılması görevimizdir. Öte yandan Partimizin bilhassa yazılma ve proleter enternasyonalizme dayanan ideolojik tanişma alanı, birleşik güçlendirmeler, politik stratejilerin ve taktiklerin sınıfta geliştirilmesi, denemeli ve şevvelli kadroların durmadan pekiştirilmesi, demokrasi cephesinin tek kişisini yaratma yönünde bir sonuçlar verdirici işçi sınıfı hareketinin en değerli kazanımlarından biridir.

4. Demokrasi cephesinin örütmesi ve devrimci demokratik darın zafere ulaşması, işçi sınıfının önderliğinin pekiştiği, kitle kendi deneyleriyle öğrendikleri ve tüm demokratik güçlerin dev stratejik hedefine yönelik bir mücadelenin gerçekleştiği kavrayış

B. KARAR TASARILARI

hedefe sürekli yakındığı bir süreç olacaktır. Partimiz bütün bu süreç boyunca demokratik cephesinin tümünü biraraya getirmenin önlemlerini en geniş politik esneklik ve kitlelere güvenle değerlendirecektir. Bunun için Partimiz, devrimci demokratik iktidar müessesinin gelişip güçlenmesine paralel olarak, toplumda bütün güçlerde varolan ve ortaya çıkabilecek yeni gelişme eğilimlerini ilke düzeyinde mücadelesini geliştirecektir.

Günümüz Türkiye'de sosyal demokrat akımın temsilcisi olan CHP içinde, bu parti tabanındaki işçi ve emekçi kitlelerin seçtiği yönetimin politikasına karşı tepkilerini dayanan ve onları yitiriyorlarmış sanıyarak yönelen demokratik-yurtsever bir kanat ortaya çıkmıştır. Türkiye İşçi Partisi S. Bayrak Kargış; bir yandan faşist bir otoriter tehlîkese kurmuş en geniş demokratik muhafazetçi oluşum mekânı argüsten bütünlüğü içinde CHP ile ilişkileri pekiştirirken, "İçinde" bu kanatla daha uzun süreli amaçlar için her düzeyde mücadele verilebilirliğini, demokratik cepheyi içinde işlevini, her türlü kültür, bilim, sanat alanlarında faaliyetlerini sürdürme kapasitesini bir anlamda dönüştürülebileceğini kastar ve işlevi, verecek koşulları yarattığı alanlarda da titizlikle değerlendirilmeye çalışarak MYK'ya birlikte tüm Parti örgütlerini görevlendiren

Profesör olmayan emekçi kitleler arasında, hatta işçi sınıfının kesimlerinde giderek yaygın bir etkinliğe ulaşan sol radikal akın, eylem birliğinin, bu cephe içinde işçi sınıfının ittifaklarını geliş-
nin bir alanı haline getirilmesinin olanakları vardır. Türkiye işçi-

lisl, bu akımların 'sol' oportünizmden kaynaklanan dünya görü-
nün ve bireysel terörist eğilimlerin kitleleri maceralara sürüklem-
lerini vermeden ve onlarla eylem birliğini bilimsel sosyalist politik-
letin eylem birliğini önüne koymada, en geniş esneklik ve uy-
ku içinde sürdürülmesi gereğini vurgular.

5. Türkiye için sınıfın ve tüm emekçilerin her düzeydeki aklı birliği, ancak parteyi uluslararasılaşımın evrensel ilmiye dayanarak; demokrasî ve özgürlük mücadelelerinin için sınıfın yalıtı hedefiyle içsile gecen, ancak özgün bir karakter de taşıyan iteliliği dikkate alan bir politika ve mücadeleyle gerçekleştirilmesi. Ülkemizde tüm emekçilerin, gönüllü birliğine giden yolum azdır. devrimin anti-empiryalist demokratik aşomasını, görevleri vardır. Bu, sınıfın yalıtıya uluşmadır demokratik hareket aramızdaki itilafı mülde gerçekleştirilecektir. Bilimsel sosyalist propaganda, alftasoz örgütlenmenin tüm yurt düzeyinde özgün koşulları dikkate alınarak

kin biçimde geliştirilmesi, ancak bu stratejik hedefe ve ittifakın
lanmasını yönelik bir tutum ve çalışmaya mümkündür. Ulusa
makarlık hareketi içinde, bilimsel sosyalist ideolojinin gücü bir
de atılan bir «devrimci demokrasi» akımının gelişip gücün
mücadelelerin gelişme perspektifleri bakımından büyük önem taşı
tedir.

3. Büyük Kongremizin başlıca görevi, ilahiyatı duyduğumuz bu geniş kapsamlı atılımın dayanacağı başlıca ideolojik, politik, örgütsel ilkeleri tanım/avakılemek, bu atılımın gereklerini bakişleyebilmek. Sözü edilen görevin başlanabilmesi için 3. Büyük Kongremiz, Tek Parti Tek Cephe kararları temeli üzerinde Partimizin çalışma tarzını derinlemesine süzgeçten geçirmeli, ileriye dönük önlemleri geliştirip, eğişim, eğişim önlemleri geride bırakacak, eksiklikleri gidercek kararlar almalıdır.

Buğün karşı karşıya bulunduğumuz başlıca sorulara, esas olarak yalnız Partimizin değil, aynı zamanda tümüyle bilimsel sosyalist hareketin karşı karşıya bulunduğu gerçeklerdir. Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının politik hareketinin başmizansızlığına koruma konusundaki titizliği, demokratik hak ve özgürlükleri savunmak için verdiği mücadelede, sosyalist Türkiye öznenin kilitlere mateme yolunda yoğun çabalarını ve partinin demokratik politikalarını (çünkü önemli bir gelişimlere, tarihsel hareketin 60 yıllık geçmişinde büyük özen taşıyan gerçekleri yine hatırladığımız bir tarihtir. Partimizin bu görevi, ancak ve pratik olarak da gerçeklik, temel niteliklerini sınıf mücadelesinin aratan gerçeklerinin gerçekleri cevap verebilmek bir düzeye yükseltmek Partisi sahip çıkmanın başta koşuludur.

Partilimiz Tek Parti, Tek Cephe kararlarına, yeniden kuruluşundan sonraki beş yıldır yatkın mücadele sürecinin sonunda ulaşmıştır. Bu mücadele süreci doğrultulara yanışların birarada bulunduğu, bilimsel sosyalist Parti özgü niteliklere bu niteliklerin sürekli gelişmesini trenleyen eğilimlerin içine geçtiği bir süreç olmuştur. Tek Parti, Tek Cephe kararları bunlardan birincisini yeni bir aşamaya ulaştırırken, ikincisini yemenin sonuçlarını da alımlaştırmıştır.

Partizim'in kuruluşundan bu yana gelişmesini belirleyen temel unsur, Parti kadrolarının bilimsel sosyalizme ve proletarya enternasyonalizme yürekten bağlılığı, bilimsel sosyalist parti ilkelerini sürekli yükseltme fufca cabası, Partizim'i sınıf mücadelesi içinde geliştirme kararlığı olmuştur. Bu nedenle Partizim'in amaç gelişme doğrultusu, bilimsel sosyalist parti ilkelerinin Parti yaşamımızın tüm alanlarında yaşama geçirilmesi, bilimsel sosyalist strateji ve taktiklerin sürekli da da derinleşme özümsemesi ve Parti örgütlerimizin sınıf mücadelesi içinde daha doğrudan yerleşmesi yönünde olmuştur. Tek Parti, Tek Cephe kararlarını pratika çıkaran da böyle ane gelişme doğrultusudur.

Bu an gelime doğrudanüstun tersine İleyen egimler ve özel tükler gerike kalan, tükenen, eskiye egimler, özellikler nitelidini ta şımıştır. Ama bunlar, çuk, gücü ve direnili öze küçümsemeycek egimler, özellikler olmuştur. Partimizin zamanla yarısında, gelime- sini östekteleyen, görevlerinden çekene çıkan, Partimize son derece önemli fıkartılan kaybetilen egilim ve özellikleri aktizistirmek ve Parti yaşamında sük, ertelenmesi nesnel olarak olanaksız bir gö- rev olmuştur. Bu görevi Büyük Kongrenin tamamlaması bürünsel, ke- sin sonuçlar ülaştırmış, Parti yaşamımızda gücü bir atılımı gerçek- leştirmenin bir gerçektir.

Partimizin bu temel sosyalist parti partisi olarak sürekli gelişmesini karşısında duran basçısı eğitim, Partizim kitlelere devrimci önderlik rolünü karmayaman, Partizimin işlevini son tahlilde, sınıf mücadelelerini kendliliginden gelişmesini dışardan izlemeye ve yorumlamaya indirgeyen eğilimdir. Bu eğilim, bilseem sosyalist ideolojini ve politikasını Partiyagindaki rolünü küçümsemek, hile içinde Partiyi çalışmasını seçiminde ve kampanyadan kampanyaya yürütülen bir çalışmaya indirgemek, kitlelerin kazanılmasını, esas olarak, genel ve soyut bir propaganda ve açıklamalarla başarmaya çalışmaktır.

Sayfa 57

bütününe; il, ilçe ve çalışma ekibi örgütleri de görev alanlarının bütününe, bu nedenle sınıf mücadelesinin bütününe kapsayacak bir perspektife el atmalı ve bu anlayışla örgütlenmelidir.

Böylesi bir örgütlenme ve örgütsel çalışma anlayışı Partimizin örgütlerinin geniş bir alan içinde kaybolması, başarılacağı görevleri de yapamaz hale gelmesi sonucu doğurmuş. Parti örgütlerinin aralık aralanda görevlendirilmesi ve görev alanlarının belirlenmesi ile daha geniş bir alandaki geniş örgütlenişin sağlanması, birleşim ve uyumlaştırılardığından Partinin etkinliği, ülke çapında ve sınıf mücadelesinin her aşamasında etkinleşmesini olanaklı kılacaktır.

8. Her Parti örgütünün sorumlu olduğu alanda tek tek kişiler değil, mahalleleri, ilyerleri, kille örgütleri vs. örgütlenerek bir bölge çapında ve çalışma tarzına kavuşturulması sağlanmalıdır. Parti örgütleri sorumluuk alanlarında tek tek üyeler, vandaşlar devleşerek tarzındaki çalışma ve örgütlenme anlayışını hızla aşmalı, görev alanlarındaki kitleleri mücadele içinde yönetmeye yönelmelidir. Ancak böyle bir çalışma sonucunda Kitlelerin Partinin etrafında toplanması ve öncü unsurlarına da doğrudan Parti sloganına kavonması mümkün olabilecektir.

1. Partimiz, çalışma tarzının devrimci karakterini geliştirebildiği, örgütlerinin dövuşkenliğini artırdığı, kitlelerle birleşebilme ve on-

İşleri mücadelelerinde önderlik edebilecek olduğu Kitlelere başlarını geliştirecek ve sınıf mücadelelerinin ortaya çıkardığı öncü kadroları safına kazanabileceklerdir. Kazandığı üyeleri gene böyle bir çalışmanın içine sokabilecekleri oranda onları koruyabilecek, üye kazanma hızını ve kazandığı üyelerin niteliğini geliştirebilecekler.

ulaştırılmalıdır. Partisiz ilericilerin tek tek ikna edilmesi ve nicel büyümeye indirgenmiş bir üye kazanma anlayışının yenilmesi gereklidir.

Sınıf mücadelesi içinde yetişmemiş, sınıf hareketine ve devrime bağlılığı gelişmemiş olan unsurlar arasından kazanılmış üyelerin Partili eylemlere sokulabilmesi ve kalıcı miltanlar haline getirilmesi mümkün olamamaktadır.

2. Parti politikasını kitlelere ulaştırarak, kitleleri Partinin mücadelesine kazanacak olan kadroların yetiştirilmesi, kadro sorunu ideolojik ve politik bakış açılarıyla, kadroların yetiştirilmesini kendiliğindenliğe bırakmayan bir eylem olarak sağlanabilir.

Bu nedenle kadroların seçilmesi, yetiştirilmesi ve yerleştirilme-

sinde belirleyici unsur üyelerin ideolojik ve politik nitelikleri olmalıdır. Kadrolar içinde işçi üyelerin giderek artan bir ağırlık kazan-

ması özel bir önlele ele alınmalı ve bunun somut yolları araştırılmalıdır. Parti tüzüğünün 68. maddesine rağmen Parti kadroları arasında işçi kökenli üyelerin oranı yeterli düzeyde çok alınıp kalma- sı, sorunun ancak köklü ve bütüncül önlemlerle çözümlenebileceği- niâ yaşam tarzından kaynaklanmaktadır. Partimizin ayet zamanı ele- çek olan üyeleri öne çıkaran örgütsel çalışma ve eylem anlayışının- gışması ve eğitim eksikliğinin giderilmesi ve işçi kadrolarının deneyim- kazanmaları, eğitimleri özel olarak ele alınıp bunların bütün Parti-

3. Profesyonel kadro politikamız (tamam olarak, Parti örgütünde belli kadroların değil, belli işlevleri profesyonelleştirmesi olarak gelişmiştir. Bu politikanın örgütsel işleyiş bakımından yanlış olduğu kadar, işçi kadrolarının profesyonelleştirilmesinin önüne de geçmiştir. Bu hatalı politika hızla terk edilmeli, profesyonel kadrolara kilitlenebilir.

4. Her kademede büro ve seksiyonlar da bütün Parti örgütleri gibi politik örgün birimleri olarak ele alınmalı, bürolar ve seksiyon-

siyonlar bağı oldukları organın verdiği görevleri teknik uygulama-

sını yapan örgütler olmaktan çıkarılmalı, parti politikasının ve kararlarının oluyumuna kadroların katılmasının araçlarından biri olarak değerlendirilmelidir. Bülent, kendi görüş alanlarında parti kararlarının alınmasına olduğu gibi uygulamasına da birinci derecede katkıları, bu alanda görev ve sorumlulukları artırılmalıdır. Aynı görüş alanında merkez ve il bürorları ile bu görev alanında çalışan ekipleri arasında doğrudan ilişki ve deney alışverişini sağlamak, görevlerin yerine getirilmesini pekiştirmek ve kararların hızlı uygulanmasını sağlamak

Yukarıdaki işlevleri başarabilmek için, bürolar teknik birimler olmaktan çıkarılmalı ya da bütün işlevlerini çalışmalarını ortaklık ile yerine

ÇALIŞMA EKİPLERİ

1. Çalışma ekiplerine dayalı örgüt yapısı, işçi sınıfının uluslararası deneylerinin sonucudur. Partimiz bu deneylerden gereği gibi yararlanamamış bu nedente çalışma ekipleri en başından Partimizin gerçek anlamda «taban örgütleri» olarak kavranamamıştır. Çalışma

Çalışma ekiplerinin Partimizin taban örgütleri olarak geliştirilmesi en başta bu birimlerin kendi kademelerinde karar ve yürütme yetkisine sahip olmasına; bu yetkilerini en geniş girişkenlik ve esneklik içinde kullanabilmesine olanak verscek biçimde kademelendirilmesine

2. «Önce üye kazanalım, sonra onlarla çalışma ekibi kuralım» ya da «Yetişkin üye yok, önce üyeleri yetiştirelim, sonra çalışma ekibi kuralım» türünden anlayışlar hızta yenilmelidir. Bunun için görev ve sorumlulukların tek tek üyelere değil Çalışma Ekiplerine ve-

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİ PARTİ
YAPISI VE İŞLEYİŞİ

İşçi Sınıfına qarşıq ündürülmüş yelme getirilebilmesi, hark kitlelərinin ortak hədəflərə yönlitiləbilmesi ancak tüm Parti örgütlerinin tek bir trade olaraq hareket edebilmesi ile mümkün olur. Bu nu mümkün kılacaq olan temel, demokratik merkeziyecilik lisesidir.

Demokratik merkezileşicilik bütün ilişkilerle bir bütündür. Ve bu tek bir kolektif trade olmasını öñler, en başta Parti disiplin'ni onadan kaldırır. İdeolojik-politik önderliğin yerine, içi boş bir 'eğrütse' atarlar ve bu şekilde merkezileşicilik peşine düşer. Bu bir 'bütünsel' tutumdur.

1. Kolektif yönetim ilkesi'nin parti yaşamında belirleyici rolünü gerçekleştirebilmek üzere, parti politikasının ve kararların oluşturulmasında en geniş demokrasinin sağlanması, örgütlerin ve kadroların bu oluşuma katılmasının mekanizmasının geliştirilmesi gerekir.

Her kademedeki kongreler, o kademedeki Parti sorunlarının en geniş yetki ve sorumlulukla tartışıldığı ve kararlaştırıldığı organlar olarak değerlendirilmeli, bütün görüşlerin tartışıldığı ve Parti çağrıldığı

malidir. Parti disiplini gereği, bütün kararlar herkesi aynı ölçüde bağlayıcı olmalıdır.

diği, örgüt temsilcilerinin yazılı raporlarını bir de sözlü olarak okudukları ve bu nedenle hem Merkez hem de yerel örgüt organları için bilgi vermekten öteye yarar geçirmeyen İİ Temsilcileri toplantıları kal. dırılmaktadır. Bunun yerine MYP'ın sunduğu raporların tartışıldığı ve ortak kararların alındığı «Bart Kundağı» tartışılmaktadır.

Organlar arasındaki rapor plus verisi, Parti içi tartışma ve özelen-
tirinin başlıca araçlarından birisidir. Üst kademelere sunulan rapor-
lara örgüt biriminin çalışmalarının sonuçlarını, eksiksiz ve yanlışla-
rın kaynaklarını ve çözüm yollarını gösterecek biçimde değerlendi-

ğın eleştiriliri yönelten örgüte gösterilmesi ve ikna edilmesi yanlış görüleri düzeltmenin başlıca araçlarından biridir. Aynı şekilde hak eleştirilerin tesbiti etkili yanlışlar buzla giderilmeli ve eleştiriliri yö-

2. Parti üyesinin hakları, üyenin görevlerini yerine getirmesine,

a. Parti içi tartışma, eleştiril-özetiştir; demokratik merkezîyetçî

Parti işleyişinin en temel unsurlarıdır. Parti üyesinin tartışmalara katılma, görüş, öneri ve eleştirilerini serbestçe savunabilme hakkı Parti tüzüğü'nün temelidir. Bu nedenle Parti içinde demokratik hakların kullanılmasının önünde hiçbir engel bırakılmamalı, eleştiriyi ortadan kaldıran tutumlar en ağır Parti suçu sayılmalıdır.

b. Her Parti Üyesi Partiden, Parti'de her üyesinden sorumludur, Parti politikası ve etkinlikleri bütün Parti üyelerinin görüş, öneri ve eleştirilerle gelişip yatkındır. Parti üyelerinin Parti politikası ve etkinlikleri üzerine görüşlerini açıklayabilecekleri ve Parti kılifesine duyurabilecekleri en temel araçlardan birisi Parti basınıdır. Bütün üyeler

ların Parti basınında görüşlerini serbestçe ve eşit olarak tartışabilmesi, bu görüşlerin doğrudan yayınlara iletilmesi en temel üyelik haklarından biri olarak tesbit edilmelidir. Parti içi demokrasiyi geliştirecek ve aynı zamanda Parti basınıni zenginleştirecek olan bu

c. Aynı şekilde, Üyelerin Partinin bütün organlarına özerk temsilcileri, soru yöneltilmeleri ve cevaplar isteye bilmeleri Parti kararlarının özümsemesi ve Parti birliğinin geliştirilmesi için şarttır. Üyelerin sorularının yanıtlanmaması istemeleri bir üyelik hakkıdır ve nasıl mutlak olarak gerçekleştirilebilir.

d. Partimizde «kişilerin eğitilemeyeceği» gibi yanlış bir görüş yer yer ortaya çıkmaktadır. Bu görüş kesinlikle uzak kişisel eğitimi ve eğitimin kişiselleştirilmesi gibi Partimizde yer almaması gereken yanlışlarla kişileri görüşlerinden ve eylemlerinden

doğru, geliştirileceği doğrusunu karıştırmadan, degmaktadir. Bu ayırım belirlenmeli, Partide hiçbir üyenin hangi ödevde olursa olsun eleştiril dişi kutulomayacağı, açıklıkla ortaya kenulmalıdır.

6. Parti üyeleri eleştiriyi yapma hakkına sahip oldukları kadar kendi görüş ve eylemlerine yönelik eleştirileri yanıltma hakkına da sahip olmalıdırlar.

f. Eleştiriz-özellştiril, sadece kişisel ya da kolektif yanlışları düzeltmenin bir aracı ve ya yanlışlar ortaya çıkınca basıyılacak istisnai bir yöntem değildir; Partinin sorunlarını çözmenin, Parti ilke ve kararlarını kolektif olarak oluşturmaya ve benimsenmesine, bu yolla da kadroları ideolojik-politik bakımdan pekiştirmenin sürkeli, temel aracıdır.

Bu nedenle, eleştiriz-özellştiril, yanlışları ve eksiklikleri, Parti sorunlarını ideolojik-politik kaynağına göstermesinden korkmak, böylece yanlışları, sorunları üzerini örtmek eğilimi Parti yaşamızdan hızla uzaklaştırılmalıdır.

Parti merkez organları ve üyelerinin ideolojik, politik ve örgütsel önderlikleri yanlışları, yanlış eğilimlerin oluşması ve demokratik merkezileştirebilirliklerinin eksikliği Parti işleyişine egemen kılınmasında da gereklidir. Her kademedeki Parti yönetim organları ve üyeleri ile bütün Parti militanları Partimizin demokratik merkezileştirebilirlik işleyişinin içindeki bütün engellerin yıkılması, bu temel ilkenin bütün yönleriyle, eksiksiz egemen kılınması için birinci dereceden sorumlu ve görevli kılınmalıdır.

g. Parti içinde çıkacak bütün görüş ayrılıklarının demokratik merkezileştirebilirlikler içinde çözümlenmesi esastır. Parti'de görüşlerin tartışılması ve böylece yanlış görüşlerin elemelemleri böylece çözümlenir ne adına oluşan basıyılmalıdır. Demokratik merkezileştirebilirlik bu yanlış yöntemlerle Parti içinde sürekli gruplar yaratarak hıncına birbirini taşfışesini zorlama; kadroları yanıltmaya yönelik kişisel eleştiriler, karalama, ihbar ve demagogiler Parti'ye ve örgütlenmede oldu-bittiller dayatma eğilimi ve girişimlerine karşı mücaddelede başta MYK olmak üzere tüm Parti örgütleri görevlendirilmelidir.

KİTLE İÇİNDE PARTİ ÇALIŞMASINI GÜÇLENDİREBİLİMLİ SAĞLAM KİTLE BAĞLARINA DAYANDIRILIM

1 — Tek Parti, Tek Cephe kararlarının da vurguladığı üzere başta sendikalar olmak üzere tüm demokratik kitle örgütlerindeki Parti çalışmaları Partinin kitle bağlarını güçlendirmenin başlıca aracı olma özelliğiyle «temel bir Parti çalışması» olarak kavranmalıdır:

a) Kitle örgütlerinin yasalılığı ve yitirilme açısı çalışma olanaklarını bütünüyle ortadan kaldırma girişimlerinin tümünde; bugünkü koşullarda, bu örgütlerin mücaddeleyi her hal ve koşulda sürdürmesi zorunluluğu, mevcut örgütsel varlıklar ve işleyişleriyle çalışmaya sürdürmelerine indirimgezmez. Bu, kısa dönemli ve geçici bir çözüm yoldur ve koşulları daha geliştirilmesine birlikte yerini yeni örgütlenme biçimlerine ve yöntemlerine bırakmak zorundadır. Ağır çalışma koşullarında demokratik kitleler örgütlenmenin yeni biçimlerini geliştirme, bunların cirkedirekleri ve hazırlıkları şimdiden oluşturma, başta Merkez Yürütme Kurulu olmak üzere tüm Parti organ ve örgütlerinin ivedi görevidir. Yeni örgütlenme biçimlerinin de kitle örgütlerinin vazgeçilmez kitleleş ve birleşik karakterini korumaya esas olması zorunludur.

Bu zorunluluk, sadece varolan demokratik kitle örgütlerinin işleyişine yeni koşullarda doldurulması gereğiyle sınırlı değildir. Emekçi halkı aktif katımına ve deneyimlere dayanarak mahallelerde işyerlerinde kadar yeni kitle örgütlenmelerinin birleştirilmesi ivedi bir görevdir. Partinin kitle bağlarını sürkeli kılmanın, yeni koşullarda yeni biçimlerde geliştirilmenin başlıca yolu budur.

b) Kitle örgütlerindeki Parti çalışması temel ilke ve hedefleriyle bütünsel strateji ve taktiklerinden bağımsız değildir. Bu nedenle bütün örgüt koşullarında Partimizin temel strateji ve taktiklerine bağlı kılınmak zorundadır. Kitle örgütlerindeki Parti çalışmasında örgütlerin örgüt koşullarına mutlaklaşmanın sonucu olarak ortaya çıkan, Partimizin bütünsel strateji ve taktiklerinden uzaklaşmaları önlemekle başta Merkez Yürütme Kurulu ve tüm Parti organ ve örgütleri görevlendirir.

Bu kapsamda olmak üzere, özellikle kitle örgütlerindeki eylem birliği çalışmaları, bilimsel sosyalist platformdaki hareketlerin politik eylem birliği ve tek bir demokratik cephesinin oluşturulması perspektifine, bu perspektifin önceliklerine ve eğerlerine bağlı kılınması zorunluluğu asla dikkatten kaçırılmamalıdır.

c) Başta sendikalar olmak üzere tüm kitle örgütlerindeki Parti çalışmaları «Parti grupları» diye yönlendirilmeli, kitle bağlarını etkin biçimde geliştirilmenin zorunlu bir koşuludur. Merkez Yürütme

Kurulu «Parti grupları» çalışmasını hızla geliştirir merkezi olarak düzenlenmeli ve tüm örgüt birimleri bu doğrultuda yönlendirilmelidir.

Ote yandan «Parti grubu» çalışmaları, çalışma ekpleri eliyle işyerlerinden başlayarak yürütülen temel çalışmaları yerine getirmeyeceği, tam tersine ancak bu ikincisi temelinde yükseltelebileceği unutulmalıdır.

d) Yine başta sendikalar olmak üzere tüm kitle örgütlerinde gerek Parti grubu çalışmaları, gerekse diğer etkinliklerde Partili kadrolarınca belirlenmiş olan verimlilikler, Sendikalarındaki Partili kadroların işi kökenli üyeleri itiltilmek öncelik ve ağırlık tanımlıdır. Sendika ve tüm kitle örgütlerinde yönetici konumundaki üyelerin Parti üyeleri arasındaki ilişkilerde, bu örgütlerin bağımsızlığını mutlaklaştırarak, temel Partililer ilişkisini esas almayan tutumlar, «Parti grubu» çalışmasını başarılı gelmesinde de çok olarak Merkez Yürütme Kurulunun önderliğinde ivedilikte düzeltilmelidir.

e) Yine «Parti grubu» çalışmasını gelmesinde kaput olarak tüm Parti birimleri, öncelikle sendikaların ve diğer kitle örgütlerinin kitleleşme yönelik sürül-sürüş-yayınları planı biçimde yönelmeli, bu çalışma da merkezi olarak yönlendirilmelidir.

2 — Propaganda, alıştıs ve örgütlenme çalışmalarının birliği, ni, ancak kitleleri kazanmaya, onları devrimci eylemlere hazırlamaya yönelik strateji ve taktikler bütünün soygoyacaktır. Bu nedenle Partimizin tüm propaganda çalışmaları, kendine özgü yöntemleri olmakla birlikte, tek bir demokratik cephesine ve devrimci demokratik bir kilitara, tek bir bilimsel sosyalist partiye yönelik mücaddele hedeflerine kitleleri kazanma temel amacına bağlı kılınmak zorundadır. Parti propagandası ancak böylelikle, kitlelerin yasal olarak kazanılması ve istatimlerini savunmaya ve geliştirmeye esas olan sürkeli bir alıştıys ve kitlelerin politik öncülerini kazanan bir örgütlenmeye birleştirilebilir.

a) Partimizin tüm yayın araçları böyleli bir anlayışla, anti-faşist anti-empyalist, anti-tekel ve anti-öven doğrultusunda politik gerekleri en geniş yitilme açısına ilgilili yerine getirebilmek biçiminde düzenlenmelidir. Daha kitleleş ve daha militan yayınları ulaşma hedefini gerçekleştirecek olan budur.

b) Partimizin günlük yayın gereksinimi, özellikle bugünkü aşamada, tüm demokratik güçlerin, bilimsel sosyalistlerin önderliğinde ortak propaganda ve alıştıys çalışmasını yükseltme amacına bağlanarak ivedilikte planlanmalı; bu amaçla Parti içi çalışmalar da hızla düzenlenmelidir.

3 — Kitle içindeki Parti çalışması, her dönemde kitle eylemlerini yükseltmek, onlara devrimci bir nitelik kazandırmak ve Partinin stratejik ve taktik hedeflerine yönelmek, kitle eylemlerindeki daha iletir bir yükselişin koşullarını hazırlamak amacına bağlı kılınmak zorundadır. Kitle içinde Parti çalışmasını kesin hazırlıklarına ve sürkeli kampanyalara indirgen bir politika başsarısızlığı mahkumdur; Partimizin devrimci önderlik rolünü yadsımak anlamına gelir. Böyleli bir politika seçim ve kampanya çalışmaları, Partimizin bütünsel strateji ve taktiklerinden koparıldığı ilke, seçimlerde ve kampanya çalışmaları da sadece başarısızlık getirir; Partimiz kitlelerden koparılır.

a) Seçimler, diğer sürkeli kampanyalar ve benzeri kitleleş çalışmaları, her dönemde kitle eylemlerinin gelişmesini belirlenmeye ana hedefler doğrultusunda bir mücaddele platformuna dayandırılmalıdır. Böyle somut mücaddele platformları temelinde yürütülebilecek kampanya çalışmaları, kitlelerin Parti politikasına çekim merkezi özellikli güçlendirilebilmek için olduğu kadar, öncelikle bu mücaddele platformuna kitlelerle birlikte yaşamaya getirebilmek için, anti-faşist, demokratik güçlerin en geniş birleşime dayandırılmalıdır.

Merkez Yürütme Kurulunun 14 Ekim 1979 seçim kampanyası için kararlaştırıldığı politika, kitleler için çekim merkezi olabilmek, onları devrimci eyleme yönlendirebilmek bir mücaddele platformunda yoksun olmuştur. Bu politika, gerici-faşist güçleri tecrit etme, sosyal-demokrasinin önüne ulaşma politikasını yalnız birkaç, faşist terör ve ekonomik-toplumsal yıkım politikası altında bunlara kitleler geçerli bir anti-faşist, demokratik, devrimci alternatif gösterme özellikleri taşımamıştır. Bu nedenle anti-faşist, demokratik, bilimsel sosyalist güçlerin ortak seçim platformu zorunluluğu yadsımak, kitlelere alev vermektedir. Bu, 2. Büyük Kongre kararlarımızda da yok sayılması, her kenara bilimsel olmuştur. Seçim sonuçlarının başarısızlığı bu politikamızın kitlelere onaylanmamasını göstermesi olmuştur.

Yaklaşık ve erkene alınması da söz konusu olabilmek genel seçimlerde, Partimizin iletileceği anti politika, öncelikle bilimsel sosyalist platformdaki hareketlerin ve tüm anti-faşist demokratik güçlerin, faşist bir diktatörlük tehlikesinin iltihap edilmesi, kitlelerin

bu tehlikeleri karşı hareketle gelinmesi ve tek bir anti-faşist direnç hareketi içinde birleştirilmesi doğrultusunda, ortak propaganda ve alıştıysınların gerçekleştirilmesi yönünde saplanmalıdır.

PARTİ ÖRGÜTLENMESİNİ SINIF MÜCADELESİNİN BÜTÜN ALANLARINDA GÜÇLENDİREBİLİMLİ

Parti örgütlenmesi sorunu, temelde, kitlelerin örgütlenme sorunudur. Bunun için de öncelikle kitlelerin öncülerini kazanma, onları Parti örgütleri içinde birleştirme sorunudur. Bu kapsamda olmak üzere:

1) Parti örgütlenmesi, sınıf mücaddelesinin, emperyalizme, faşizme, tekelere ve kapitalizme karşı konmuşluluğu, tekin ve dirençin yükseldiği, bu dirençin kendi önderlerini yetiştirildiği bütün alanları kapsamak zorundadır. Parti örgütlenmesi, sınıf mücaddelesinin bir parçasıdır. Bu, kaçınılmaz olarak Parti örgütlenmesinin boş bırakıldığı alanlara ya gerici-faşist güceyle ya da oportünist akımlara doldurulması sonucunu verir, vermiştir. Bunun için, Parti örgütlerinin ve kadrolarının, en geniş mücaddele ve örgütlenme yöntemlerini kavramaları kendi alanlarında ve güçlerini sınıf mücaddelesinin bütün alanlarında etkin biçimde kullanmayı öğrenmeleri sağlanmalıdır. Parti örgütlenmesinin öncülerini kaptayın, ama bütün alanlardaki görevleri belirleyen düzenlemeleri yapın, Parti merkez organlarını başlıca görevdir.

2) İşçi sınıfı içindeki Parti örgütlenmesi, ekonomik-demokratik mücaddele içinde başlayarak, işçilerin mücaddele birliği sürecine girebilmek için, bu süreç içinde politik öncüler kazanmaktan geçer. İşçi sınıfının yasal olarak çıkarları ile mücaddelelerinin dışında kalarak, şu ya da bu sanayi merkezinde, şu ya da bu işyerinde en çok üyeye sahip olmak, Partinin işçi sınıfı içinde örgütlenilmesini gösterici değildir, alamamıştır. İşçi sınıfının Parti içindeki nitelikli bir üyesi olduğunu artırmak da ancak sınıfın politik öncülerini mücaddele süreci içinde kazanarak mümkün olacaktır.

Bütün Parti organları ve örgütleri, işçi sınıfının, en küçüğünden en büyüğüne kadar her düzeydeki eylemlerine başlıca ilgilili göstermeli, bu eylemleri doğrudan bağlar kuralmalı, örgütlenme perspektiflerini buna göre ezmelidir. Partinin, işçi sınıfının sadece ideolojik ve politik değil, aynı zamanda ekonomik mücaddelesinde de genel kurmayi amaç temel özelliği bir en bile dikkatten kaçmamalı; Parti ile işçi sınıfının diğer örgütleri arasındaki ayrımları asla mutlaklaştırmamalı. Parti kadroları işçi sınıfının ekonomik mücaddelelerinin doğrudan öncüler, örgütleyicileri konumuna hızla yükseltilmelidir.

3) Sendikalar içinde Parti çalışması, öncü sınıfın çoğunluğunu kazanmanın başlıca yoludur ve bu temel amaca bağlı kılınmak zorundadır. Sendikalar içinde Parti çalışması bu nedenle işçi sınıfının birliği politikasında, işçi sınıfını devrimci hedefler doğrultusunda eğitmekle ayrılmaz. Sendikalarından üye ve kadro kazanımı, bu örgütlerdeki sosyal etniklik hedefine yönelmekten ayrılmamalı; Partinin sendikalar hareketle gelinmesi yeteneğinin yükseltilmesine yöneltilmeli, bu amaçla da öncelikle sendikalar içindeki öncü unsurları kazanmaya hedef alınmalıdır. Partinin sınıf birleşimindeki sürkeli gelişme, ancak böylelikle Partinin işçi sınıfı kitlelerini yönlendirebilmek yeteneğinin göstergesi sayılabilir. Bu amaçla:

a) Sendikalarla yönelik birliktir çalışmaları, Genel Merkezden ilçe örgütlerine kadar, ilçe örgütleri işleyişini tanımlamaya bir yapıya kavuşturulmalı, sendikaların bölge örgütlenişine esas alınmalıdır.

Ote yandan, işçi sınıfı içindeki Parti örgütlenmesinin de çalışma ekpleri temel üzerinde yükselmeli zorunluluğu dikkate alarak, öncelikle örgütlenme alanları ve perspektifleri öncelikle merkezi olarak belirlenmeli, buna uygun bir çalışmanın adı örgüt birimleri tarafından planlı biçimde yürütülmeli ve yine merkezi olarak denetlenmelidir. b) İşçi sınıfının öncü unsurlar arasında da bilimsel sosyalist hareket ve sosyal-demokratizasyonla birlikte, eşitlik eşitlikte akımları da önemli bir tabanı vardır. Bu açı, işçi sınıfının birliğini sağlayabilmek, işçi sınıfı içinde Parti örgütlenilmesini güçlendirebilmek için, yandan sağ oportünizme, diğer yandan da sola oportünizme karşı aralıklarla bir ideolojik mücaddeleyi zorunlu kılar.

Bu nedenle başta sendikalar hareketi olmak üzere işçi sınıfı içinde örgütlenme çalışmalarını sürdüren kadroların eğitiminde, bu akımlara karşı ideolojik-politik donanımı artırma başlıca önem verilmelidir.

4) Partimizin işçi sınıfı dışındaki emekçi katmanları içindeki örgütlenmesini, işçi sınıfının itiltilmelerini oluşturma perspektifine yönelen bir örgütlenme, bu emekçi katmanların çıkarlarını tutarlı savun-

masını, onların istatimlerini sözcük ve öncülük etmektir. Geçerli ve onun sosyalizm hedefleri tanımlıya indirgen bir propaganda çalışmasıyla bu katmanların işçi sınıfıyla birleşmesi ve sosyalizm için mücaddele zorunluluğu kavramaları beklemek, ancak içindeki örgütlenmeyi tek tek, ilke yoluyla üye kazanmaya indirmek kitleleri devrimde hazırlama göreviyle bağdaşmaz.

İşçi sınıfı dışındaki emekçi katmanlar arasında örgütlenmeyi, onlara itiltilmek temel üzerinde sürdüren bir çalışma bu kitlelerin özgün örgütlenme biçimlerinden kendiliğinden geliştirildiği mücaddele yöntemlerinden sonra kadro yararlanmayla gerçekleştirir. Onların, kendi özgün çıkarları temelinde kitle örgütlerinde birleştirilmesi yönlendirilmelidir, bu örgütleri Partiyi yoklaştırmak, onlar içinde Parti örgütlenmesinin başlıca dayanağıdır. Bu amaçla:

a) Partimizin emekçi köylülük içinde örgütlenmesi, işçi-köylü birleşimi ana hedefi doğrultusunda, emekçi köylülükün genel demokratik mücaddelesinin Türkiye içinde öncelikle yükselmeye olanakları dikkate alınarak, merkezi olarak düzenlenmeli bir plan içinde geliştirilmelidir. Partimizin ködrö, yayın, mol vb. olanaklarını böyleli bir plana göre dağılımı sağlanmalı; köylü temsilcilerinin alınması, çalışma ekpleri alıştıysına dayalı olarak, bu plan kapsamında ele alınmalı; işçi kökenli profesyonel (tam zaman) kadroların bu çalışmada görev almaları ağırlık ve öncelik verilmelidir.

Emekçi köylülükün örgütlenmesinin ülkedeki en yaygın ve en etkin biçimi olan kooperatif hareketinin demokratik ve yitimsiz itiltilmesini geliştirilmesi için bütün birimlerde en geniş eylem birliği olmalıdır; aramalı; bu örgütlerin bağışma kurumları olarak gelişmesini sağlamak, kırdıkları Parti örgütlerini ve kadrolarının birinci görevi olarak kavranmalıdır.

Ote yandan emekçi köylülükün kitleleş ve demokratik örgütlenmesini tek bir biçimde tanımlanması söz konusu değildir. Yine koşullar bu alanda çok çeşitli örgütlenme biçimlerini olanaklı kıldığı gibi, ilke içinde geçerli olabilmek kitleleş örgütlenme biçimlerini yaratıcı biçimde geliştirilmesi, bunun için cesur ve girişken davranılması zorunludur.

b) Politik aktifliği sürkeli yükselen memur, öğretmen, teknik eleman kitlelerine yönelik Parti örgütlenmesi, yalnız yakın bir anti-faşist kitleleş dirençle Parti önderliğinde hazırlanmalıdır; genel olarak anti-empyalist demokratik hareketle işçi sınıfının ve onun partisinin öncülüğünü oluşturur pekiştirmenin vazgeçilmez koşullarından biridir.

Bu toplum kesimlerinin bir örgütlenmesi alanında görece iletir deney ve birliktir oluşu, bu kesimler içindeki Parti örgütlenmesinin önemli bir kat da artırmaktadır. Bu önem, özellikle eşitlikte akımları, orta katmanların politikteğmesi öncü unsurlar olarak küçümsenmemekle bir etkiye sahip oluşlarıyla ve bu etkinin demokratik kitle örgütlerinde olumsuz süreçleri hazırlamasıyla daha da pekişmektedir.

Ote yandan bu kitlelerin büyük bir bölümünün politik örgütlenme haklarını yasadıkları olması, Partimize, onlar arasında özün çalışma yöntemlerini geliştirme bakımından önemli görevler yüklemektedir.

Bu kesimlere yönelik Parti örgütlenmesi tek tek üyeler kazanmadan önce temel perspektifine dayandırılmalıdır. Bu kesimlerden kazanılan kadro ve militanlar çalışma eklelerinde başlayarak yine kitle örgütlerinde çalışmaya yönlendirilmelidir.

AYDINLARI KAZANMALIYIZ

Eğitime kazandırdığı meslek birinci ve uzmanlaşmış emperyalizme, faşizme ve her türlü gericileş, sinizmal ve toplumsal adaletsizliklere, baskı ve sömürüye karşı çıkarak toplumun demokratikleştirilmesinden sinizması bir toplumun kurulmasına kadar çeşitli perspektiflerde, işçi ve emekçi sınıfların mücaddelesine önem veren, toplumun gelişmesi için mücaddele eden mühendisler, mimarlar, doktorlar, öğretmenler ve öğretmenler, kimi işlekilerden uzmanlar, sanatçılar, edebiyatçılar, kırsaca aydınlar, toplumumuzun bu son dercede dinamik ve özverili öğelerinin mücaddeleleri örgütü ve üstlenilerek işçi ve emekçi kitlelerinin mücaddeleleriyle birleştirilmesini bütün toplumun faşist bir rejimdir dayatılmak istendiği koşullarda son derece büyük bir önem kazanmaktadır.

Esasen aydınların, kendi alanlarındaki iletir, devrimci faaliyetlerini topluma ulaştırması ve topluma mal edilebilir mücaddeleler her zaman ilke sınıf mücaddelesinin önemli bir eylem alanı olmuştur. Ne var ki, bugüne değin, aydınların ve çalışmaları toplumun mal edilebilirliği ilke sınıf Partimize üzerine düşen görevi yeteri kadar yerine getirebilmiş değildir.

emililer, diladoklar, özellikle bunlar içindeki faşist örgütlerin doğrudan ilişkili kanadın iktidarı daha doğrudan paylaşma ve açık bir müdahale eğilimleri durmadan daha da körüklenmektedir. Dolayısıyla faşist bir diktatörlük tehlikesinin her bir biçimde de, teşhir edilmesi ve her kısne karşı mücadelelerin de birleştirilmesi yapmasal bir zorunluluktur.

Ülkemizdeki faşist partilerden, legal iktidar örgütlenmelerinden farklı olarak, devlet aygıtı içinde yuvalanmış, faşist, illegal bir iktidar doğdunun da biçimlenmiş olduğu saptaması, faşist bir diktatörlüğe tedrici geçiş sürecinin çözümlemesi bakımından önem taşımaktadır. Ne var ki bu saptamamız, sadece burjuva hükümetlerinin faşist terör karşısındaki acizli açıklamak için ele alınması, ya da üreğin son kez sıkıştırılmasının ilanı üzerine olduğu gibi, burjuva devletin açık baskı aygıtına göremeyecekleri işlevleri yüklenmesini gerektireceği yamamıza doğru değildir. Tam tersine sözün, temennilerin değil, nesnel gelişime doğultulması, yön askeri bir yönetim aracılığıyla faşist bir diktatörlüğe adim odun geçiş sürecinin görülebilmesi ve bunun kitlere teşhir edilmesi. Nitekim bugün iktidarı kılıfı odaklaması yerini nitliğide yön askeri bir diktatörlüğün kurulumasına bırakmaktadır.

Faşist odakların örgütlenmesi ve eylemleri, faşist bir diktatörlüğe geçişin her iki yolunu da hazırlamaya yöneliktir. Faşist örgütlerin ülke düzeyindeki mevzilenmesi, **ülkeyi kent kent, bölge bölge ılgal etme** politikası ve faşist terörün ırmadılması, bir yandan doğrudan faşist bir darbenin yakınlaştırılması ve bunu kitlesel faşist kınım-lara desteklemeye hazırlanması amacındadır. Diğer yandan da, faşist bir diktatörlüğe geçiş için gerek koşullar, kitleler korku ve yılmadığı sürükleyerek, onları politik öncülerine, devrimci, demokratik güçleri çağırıp sindirmek, adim adim oluşturmaya yöneliktir. Faşist güçler, faşist bir diktatörlüğe karşı direnacek güçleri sindirmen indir-meye, sındırmak teallim ayarına yönelmişlerdir. Dahası faşist terör, bu-gün özellikle demokratik komünizmin **önde gelen kiplerini, liberal-demokrat aydınları, CHP tabanını ve yöneticilerini** hedef olarak, bilimsel sosyalist güçleri adim adim kuşatmaya, böylece demokrasi saflarını kanla, terörle birbirinden ayırarak hedefine yaklaştırmaya çalışmaktadır.

Tek Parti, Tek Cephe kararlarında da vurgulandığı gibi, ülkemizde tahlike ve olanaklar birlikte gelişmektedir. Faşist bir diktatörlük tehlikesi gelişirken nesnel koşullar, yön askeri zamanda emekçi kitleler de bu tehlikeye, tehlikeleri ekonomik ve toplumsal yükün politikasına karşı direniş ve mücadele eğilimini yükseltmektedir. Kitlelerin devrimci eylemlere hazırız düzeyi, çoğu zaman kendiliğinden parlayan dire-nişlerle, güçlü yığınal çıkışlarla kanıtlanmaktadır.

Ne var ki bugün kitlelerde kendiliğinden yükselen bu direniş eğilimini güçlü ve düzenli bir devrimci yükselişe dönüştürebilecek sub-jektif faktörün, güçlü bir devrimci önderliğin ve çekim merkezinin ol-unup olmadığı sorulanmamıştır. Bu önderliğin oluşup oluşmadığına ciddi bir geçiş, kitle eylemlerindeki yükselişin nesnel olanaklarıyla bu önderliğin gelişmesi arasında büyük bir açık söz konusudur. Kitlelerdeki kendiliğinden direniş eğilimindeki yükseliş sürekli kılınamamışının, giderek bir durulmaya ve gerilemeye girmesinin, direniş eğilimini güçlendiren nesnel koşulların da etkisinden giderek zayıflamasının baş-lıca nedeni budur.

Kendiliğinden direniş eğiliminin politik önderlikten yoksun kalışı, bu direnişin dağılmağı ve güçlerin boşa harcanmasıyla da sonuçlanmaktadır. Genelikle faşist teröre ya da resmi baskı güçlerinin saldırısına karşı tepkiler biçiminde ortaya çıkan kitle eylemleri kacı-nılmaz olarak sadece savunma hedefine sınırlı kalmakta, faşist sol-durinin taktik olarak geri çekilmesiyle birlikte duraklıp sönmekte-dir. Kitle eylemlerinin ülke capında genel bir direniş boyutuna alması, özellikle işçi sınıfının bu eylemlere öncülüğ ettiği durumlarda söz ko-nusu olabilir. Ama bunların sürekli kılınması, uzun erimli pers-ppektiflere yönelmesi, birinci destekleyici güçlerden çıkarak dönü-şmesi, sağlanmamaktadır. Kitlelerdeki direniş eğiliminin, faşist odak-ların dağılması, öcüklerdeki mevzilerden sıkılıp atılması, faşist de-magoginin etkinli atıldıkça kitlelerin de demokrasi saflarına kazanıl-ması hedefine yönelmesi mümkün olamamaktadır. Daha da önem-li, kitlelerdeki direniş eğiliminde kendiliğinden uyanan egemenli-ği, özellikle küçük burjuva katmanlar arasında köh maceracılığa, köh yil-gınlığa sürülmelerinin zemini daha da olgunlaştırılmakta, bu, sol ra-dikalizmin bireysel terörist eylemlerinin daha bulabilmesine yardımcı olmaktadır. Faşizme karşı mücadelelerin faşist cephelere karşı mevzi di-renişlere indirilmesi, bireysel terörün zemini oluşturmaktadır.

Kitleleri düzenli yöneten eylemlere yönelebilecek güçlü bir önderli-ği, çekim merkezini yaratmak, devrimin stratejik hedefini, buna

ulaşmayı sağlayacak ara, taktik hedefleri açık olarak gösteren bir politika olmaksızın ve kitleler içindeki propaganda, ajitasyon ve ör-gütlenme çalışmalarına böyle bir politika dayandırılmaması mümkün değildir. Bu olarsak ki, kitleler içindeki çalışmamızın genel ve soyut bir propagandanın sınırlarından kurtulmaması, Partimiz bu-kınnından da, kitlelerdeki direniş eğiliminin düzenli saflara hedefe yö-neltilebilmesi bakımından ana kaynağı olmuştur.

Devrimci bir yükselişin subjektif faktörüdür, kitleleri düzenli bi-cimde devrimci eylemlere yönelebilecek bir çekim merkezinin oluş-mamasıdır. Bu açıdan, sınıfsal güçler dengesi belirleyici nesnel bir faktördür. Bu açıdan, gerilicilik ve faşizm güçleriyle demokrasi güçleri arasında ki topluluğunda gerici-faşist güçlerin inşaatı ve üstünlüğü koruyup geliştirilmesi sonuçlanmaktadır. Faşist bir diktatörlük tehlikesinin öncelikle oluşup oluşmaması, geriliciliğin yükselişinin önünde-mi ki dönem boyunca da sürece olmasının başlıca nedeni budur. Kitle-lerin düzenden kopuşlarının, burjuva parlamenter düşünün yıkılma-sın, güçlü bir önderlikle tamamlanması, bu düşüncenin verici-faşist güçlerin otorite bir rejim düzenini yaratılmasına, böylece faşist bir diktatörlüğe subjektif koşullarını ve kitle tabanını oluşturmaya da yardımcı olmaktadır.

Ülkemizdeki sınıf mücadelesinin gelişmesinin bu ana perspektifi-ri, partimizin ve anti-emperyalist demokratik güçlerin önüne, bugün baş-lıca taktik olarak, bir yandan faşist bir diktatörlüğe karşı çıkan tüm güçleri biraraya getirip güçlü bir anti-faşist direniş hareketini örgütler-ken, diğer yandan da bunu ızeylebilecek devrimci bir yükselişin gü-clerini toplama, güçlü bir önderliğin oluşmasını, devrimci bir alterna-tifin zorunluluğuna kitlelerin kendi deneyimleriyle kavramasına öder-lik etme görevini koymaktadır.

Bu görevin önünü, öncelikle tek bir demokrasi cephesinin gücüne oluşturmaya ve bunun çokli eksteni açık bilimsel sosyalistli-rin tek partisinin yaratılmasına oluşturmaktadır. Partimiz, böylelikle bi-limsel sosyalist hareketi, tüm demokratik güçleri, kitlelerin ülke in o-cülü biçimde mevzilenmesi, geriliciliğin ve faşizmin mevzilerinin karşı-larında kuşatma ve onun en beklenmedik zamanda hücumu hazırla-ma görevi baktarmaktadır. Gündemin başlıca maddesi, kitle bilincin-mesini, kitle örgütlenmesini ve kitle mücadelesini güçlendiren en ge-niş olanaklardan ve biçimlerden yararlanmak ve bu temel üzerinde de farklı çalışma biçimlerini ustalıkla birleştirmek. Bu görevin yöne-tilebilmesine, demokrasi cephesinin tabandaki, kitleler içindeki bi-rimlerinin oluşturmaya, bunun işçi kitlelerinin deneyiminden yararlan-ması, durmadan yeni örgütlenme biçimlerini yaratma biçimde ge-liştirilmesi ve bunların korunması belirleyici bir önem taşımaktadır.

Partimizin ve tüm devrimci, demokratik güçlerin bu ana görevleri yerine getirebilmesi için, bu görevlerin kavranmasına bilimsellik yaratılacak her türlü çıkış ve değerlendirmeye karşı uyumuk olma zorunludur.

Bu tür değerlendirmelerden birincil, bilimsel sosyalist hareket açısından hiç kuşkusuz büyük değer ve önem taşıyan bugünkü ça-lışma olanaklarının korunması tek başına mutlak değildir, faşist bir diktatörlük tehlikesine karşı mücadeleyi bu çalışma olanaklarının kor-unmasına ve diğer demokratik kazanımların savunulmasına indir-me, çeşitli çalışma biçimlerinin birleştirilmesini bugünkü olanakların bütünüyle ortadan kalktığı günün sonrasına ertelemektir.

Bugünkü çalışma olanaklarının korunması, faşist bir diktatörlük tehlikesine karşı mücadelede hiç kuşkusuz ilk mevzi olmak zorun-dadır. Daha da önemlidir, bu olanakların dokunulmazlığını kitle mü-cadeleleriyle sağlamak, kitlelerin bunlara ulaşarak biçimde sahip çık-masını sağlamaktır. Ne var ki bu olanakların korunması ve kullanıl-ması, herşeyden önce bunları kitle bağlarını korumanın ve yaygınlaştı-rılmasının, kadrolarının ve örgütlerinin en geniş kitle bağlarıyla sarı-mama aracı yapabilecek bir Parti yapısı ve mücadele anlayışıyla bağlan-malıdır. Bugünkü çalışma olanaklarını korumak ve geliştirmek asla on-ları sınırlamak değildir; tam tersine bu olanakları diğer çalışma bi-cimleriyle birleştirebilmek demektir.

Nitekim mücadelelerin her hal ve koşulda örgütlü olarak sürdü-rülmesi ilkesi ve bunun gerekleri, işçi sınıfı partisinin, sadece belli olanakların bütünüyle ya da büyük ölçüde ortadan kalktığı duramlarda da değil, bütün çalışma önemlerini **vazgeçilmez olan temel** aratıl-ma ve mücadele ilkelinden biridir. Bu kitlelere açık, ama birü-zyazı ve onun baskı güçlerine karşı; bilimsel sosyalizmin ve prole-tarya enternasyonalizminin ilkelere ekisiz ve emsalsi bağı bir Par-ti örgütlenmesinin gereğidir. Dolayısıyla her hal ve koşulda mücadele ilkesi, gu ya da bu mücadele yönteminin bütünlenmesiyle da sınırlı de-ğildir; örgütlü politik çalışmayı demokratik merkeziletti Parti yapısı

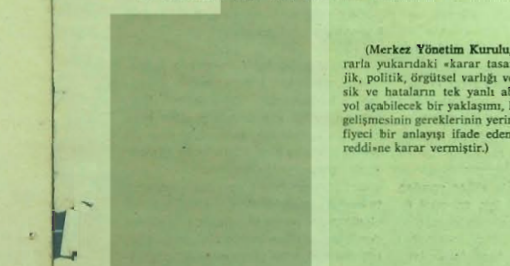
temelinde sürekli kimoya ve her dönemde çeşitli çalışma biçimlerini birleştirmeye dayanır.

Her hal ve koşulda çalışma ilkesi, herşeyden önce, Partimizin pro-fesyonel devrimci kadrolar çekirdeğinin oluştulurduğu sürekli koruma-sı ve geliştirilmesi, buna yönelik bir kadrolama politikasının temel ölçütleriyle birlikte geliştirilip uygulanması temelinde gerçekleştiril-maz. Ota yandan bu ilke, asla Partimizin kitlelerden kopuk ve onlara kapalı bir örgüte dönüşmesini değil; tam tersine Parti kadrolarının ve örgütlerinin en geniş kitle bağlarıyla sarılması ve böylece korun-ması, sürekli kılınması öngörür. Bu ilke, Partinin ideolojik-politik-örgütçü merkezi otoritesinin güçlendirilmesine ve kitle bağlarını ko-rumayı ve sürdürmeyi sağlayın temel araçların korunmasına ay-rılmaz.

Ota yandan karşılaşılabilecek bir diğer yanlış değerlendirme, İnşai-st bir diktatörlük tehlikesine, faşist teröre karşı mücadeleyi belirli bir mücadele yönteminin kullanılmasına indirgemek ve bunu haklı o-larabilmek için de, Türkiye'de sınıf mücadelesinin gelişme pers-pektifleri bir eic savaşı gölgesine bağlamaktır.

Bu değerlendirmeler bğde bakımından anti-faşist mücadelelerin çıkar-larına ve gereklerine aykırıdır. Birincil, belirli bir mücadele yöntemi-nin kullanılması; asla dar anlamda faşist teröre ve faşist bir dikta-törlük tehlikesine karşı mücadelelerin gerekleriyle sınırlı değildir. Si-nif mücadelesinin her döneminde, öncelikle Parti eylemini, kitle mü-cadelelerini korumanın ve desteklenmesini bir gereklilik ve her dönem-de değişik ölçüde Parti çalışmalarını sürdürmenin ayrılmaz bir parçasıdır.

Buna bağlı olarak, faşist bir diktatörlük tehlikesine ve faşist ter-öre karşı mücadele koşullarında da, belirli bir mücadele yönteminin kullanılmasını, her şeyden önce kitlelerin kazanılmasını, onların bilin-cilenmesini, örgütlenmesine ve eyleme sokulmasına bağlılık kılın-mak zorundadır. Bu sorun, doğrudan doğruya, demokrasi cephesinin tabandaki birimlerinin gelişmesi ve korunması, her hal ve koşulda sürekliğin sağlanması görevine bağlıdır. Dolayısıyla her şeyin be-lirli bir mücadele yönteminin kullanılmasına bağlanması; bunun kitle-leri kazanmanın diğer temel görevlerini, mücadelelerin her alanında

(Merkez Yönetim Kurulu, 29.7.18/1980 gün ve 89/2 sayılı ka-rarla yurandaki «Kara tasarısı taslaklarının, Partimizin ideolo-jik, politik, örgütçü varlığı ve niteliğini veri ve esas alarak, ek-sik ve hataların tek yanlı abartılarak Parti hareketinin reddine yol açabilecek bir yaklaşım, Partimizin ideolojik, politik, örgüt-sel gelişmelerinin gereklerinin yerine koyan, bu anlamda inanca ve tas-fiye bir anlayış ifade eden özü bakımından bir bütün olarak reddine karar vermiştir.)

önce bilimsel sosyalistleri, daha sonra tüm anti-faşist devrimci gü-leri birleştirme görevlerini unutturması, Partimizi zayıflatır ve kitleler-den kopar.

Nihayet üçüncü olarak, faşist bir diktatörlüğe geçişin kitlesel fa-gat kırılma biçimini de alması, bunun kitleleri ve anti-faşist güçlerin mevzilerini koruyabilmek için çeşitli direniş biçimlerini gündeme ge-tirmesi olasılığı, kesinlikle bir «iç savaş» perspektifine karşılanılma-lıdır. Birinci olasılık asla dikkate alınmazlık edilemez ve devrimci güçler, bugün yer yer bir olasılık olmaktadır da kısır olan böyle-si direniş biçimlerine hazırlanmak zorundadırlar. Ne var ki bir iç sa-vaşı perspektifi, bunu terasle faşist güçler dayatın, ancak doğrudan doğruya yakın bir devrimci yükseliş perspektifine bağılı olarak söz konusu olabilir. Bu, bir iç savaş perspektifinin de, herşeyden önce, devrimci bir yükselişin dayanağıdır; sınıfsal ve politik güçlerin, işçi sınıfının ittifaklarının hazırlanma bağlanmasını zorunlu kılabilir. Dolay-ısıyla sorun, bir iç savaş dayatmasının kabul edilip edilemeyeceğiyle de doğrudan ilişkili değildir; böyle bir perspektifin işçi sınıfı ve onun partisi tarafından devrimci bir yükselişin biçimi olarak **öngörülmesi**ye ilişkilidir. Devrimci bir yükseliş, kitleler içinde mevzilenerek hazırla-mak yerine, faşist bir diktatörlük tehlikesine ve faşist teröre karşı mücadelelerin bugün ortaya çıkardığı direniş biçimlerinden bir eic sa-vaşı olasılığı sonucuna ulaşarak, dönemin görevlerini atlamak, Partiyi ve devrimci güçleri kitlelerden koparmak sonucunu verir.

3. Büyük Kongremiz, ülkemizde sınıf mücadelesinin bugünkü ge-lişme perspektiflerini, Partimizin ve tüm devrimci, demokratik gü-clerin önüne, güçlü bir anti-faşist direniş hareketini yaratmak ve bunu ızeylebilecek devrimci bir yükselişin güçlerini toplama ve hazırla-mak görevini koyduğuna belirlenmiştir. Bu görevin, öncelikle, kitleleri devrimci eylemlere düzenli biçimde yönelebilecek güçlü bir önder-liğin, bir çekim merkezinin yaratılmasını; devrimci güçlerin kitleler içinde güçlü bir biçimde mevzilenmesini ve kitle bilincinin ve kitle örgütlenmesinin en çeşitli biçimlerinin geliştirilmesini; çeşitli mü-cadele biçimlerinin ustalıkla birleştirilmesini kapsadığını vurgulamak-tır.

Sosyalizmin Kazanılmış Mevzilerinden Geri Dönülemez

Emperyalizmin tüm propaganda araçları tam bir seferberlik içinde bulunuyor. Polonya'daki gelişmeleri fırsat bilen tüm gerici güçler radyolarıyla, televizyonlarıyla, renkli renkli gazeteleri ile sosyalizme düşmanlıklarını kusup duruyorlar.

Emperyalizm sadece kara bir karşı propaganda; örgütlemekle kalmıyor, daha önceleri de defalarca görüldüğü gibi, gizli açık ajanlarını, kuklalarını harekete geçirmenin yollarını da aramaktadır.

Türkiye burjuvazisi de fırsatı kaçırmıyor. Anti-komünist, anti-sovyet propagandayı körükliyor. Türk-iş içindeki gerici-faşist sendika yöneticileri, burjuvazinin beşinci kolları da aynı kervana katılmakta gecikmiyorlar.

Dünya planında emperyalizmin, ülke planında da burjuvazinin yedek gücü maoculuk, emperyalizm ve burjuvazinin desteği ile elde ettiği olanakları işçi sınıfımızın karşısına, sosyalizmin karşısına dikiyor. Yüklendiği sosyalizm düşmanlığı görevini yerine getiriyor.

Ama çabaları boşunadır. Bu çok yönlü saldırılar amacına ulaşamayacaktır.

Polonya'da yer alan olaylar ne sosyalist sistemin tabiatından doğan, ne de bu sistemin başarısızlığını kanıtlayan olgulardır. Polonya, pek de elverişli olmayan koşullarda sosyalizmesini hızla sürdürerek gelişmiş sosyalizm aşamasına ulaşmaya çalışan bir ülkedir. Sorunların temelinde bu oluşum vardır.

Sosyalist kalkınma merkezi planlamayı gerektirir. Merkezi planlamanın temel işlevi ise, tarım, sanayi, hizmet alanlarının gelişme oranlarını ve doğrultularının uyumlaştırılmasıdır. Buna koşut olarak da üretimle tüketimin dengelemesidir.

Oysa Polonya'da bu düzenlemeleri zorlaştıran koşullar varlığını henüz sürdürmektedir. Çünkü Polonya'da tarımın büyük bir kesimi özel mülkiyette, küçük işletmelerdir. Küçük üreticilerin tarımsal üretimi düşürmemeleri için onları tatmin edecek yüksek fiyat politikasının uygulanması gerekmektedir.

Ayrıca, çok sayıdaki küçük işletmeler verimliliği artıracak en rasyonel, en ileri yöntem ve tekniğin kullanılması yolunda sınırlayıcı etkiler de yapmakta ve maliyetleri yükseltmektedir. Tarımsal ürünlerin fiyatlarına yansıyan bu durum, onları yükseltmektedir.

Bu nedenlerle, tarımda, sanayide artırılabilecek fon birikimi zorlaşmakta ve sanayi yatırımları kaynak darlığı ile karşılaşmaktadır.

Tarımsal fiyatlara ilişkin diğer bir sorun da, bu fiyatların yüksekliğinin işçi sınıfı ve diğer kentsel nüfus kesimleri için hayat pahalılığına neden olmasıdır. Bu durumda, devlet fonlarının önemli bir bölümü, bir yandan tarımdaki küçük üreticileri tatmin etmek, diğer yandan da kentli halk kitleleri için tarımsal fiyatları belli düşük bir düzeyde tutabilmek için aradaki farkı kapatmaya ayrılmaktadır. Bu durum, hem devlet bütçesini zorlamakta, hem de sanayi için yatırım kaynaklarının sınırlayan sonuçlar yaratmaktadır.

Bunlara ek olarak, Polonya halkının tüketim alışkanlığının yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Bu da, hiç kuşkusuz, üretim-tüketim dengesine, sanayileşme hızına olumsuz etkilerde bulunuyor.

Bunalımlı durumun bütününde bu ekonomik etmenler bulunmakla beraber, ekonomi dışı diğer bazı faktörlerin de varlığında söz etmek gerekiyor. Bunlar arasında, devrimden sonra da kitlelerin

eğitimi, ideolojik-politik gelişkinlik düzeylerinin sürekli geliştirilmesi, bilimsel sosyalist ideolojik ve politik alanında öncünün örgütsel etkinliğinin sürekli güçlendirilmesi en başlarda geliyor.

Polonya, çöküşün, yozlaşmanın değil, hızlı büyümenin sancılarını çekmektedir. Kitlelerin yaşam düzeylerini düşürmenin değil, yükseltmenin önlemlerini aramakta ve almaktadır. Dış borçları yüksektir ama ekonomik gelişme düzeyi bunları karşılayabilecek gelişkinliktedir.

Sorunlar, sosyalizmin tabiatından, yapısından kaynaklanmadığına göre, sosyalizm çerçevesi içinde, Polonya işçi ve emekçi halkının kendi öz partisiyle elele vermesiyle çözülecektir.

Bulanık suda balık avlamaya kalkacakların iştahları kursaklarında bırakılmak durumundadır. Emperyalizm; ajanlar, papazlar, kredilerle pusuda beklemektedir. Polonya, «sosyalizm iflas etmiştir, kurtuluş kapitalizmedir» diyerek değil, sosyalizmi «özgürleştirme», «insancıl yapma» adına sosyalizmden saparmaya çalışacaktır. Emperyalizm, uluslararası sermaye, «ince» taktiklerle, demirden ellerine kadife eldiven geçirecek melanetlerini yürütmeye bakmaktadır.

Varolan sorunların, Parti'nin önderliği ve işçi sınıfı ile emekçi halk kitlelerinin katkı ve desteğiyle mümkün olan en kısa zamanda çözüme kavuşturulması esastır. Bu yapıırken de sosyalizmin kazanılmış mevzilerinden de bir adım geri basılmayacağı kuşkusuzdur.

Proletarya enternasyonalizmi Polonya işçi sınıfı partisinin yanında, emperyalizmin dim dik karşısındadır.

Türkiye İşçi Partisi'nde bu dayanışmanın içindedir.